

SHOD LOVCEV NA SVETEM KRIŽU

Našim bralcem je nedvomno znano, da je leto 2000 proglašeno za sveto leto. V okviru tega tudi v Sloveniji potekajo mnoge prireditve cerkvenega značaja, ki zajamejo posamezne skupine vernikov. Ena od njih je bila pred kratkim tudi na Sv. križu in je bila namenjena srečanju lovcev severovzhodnega dela Slovenije. Pobuda je prišla iz mariborske škofije, koordinator pa je bil kanonik Goličnik, ki je sicer doma iz Smihela nad Mozirjem. Šoštanjski dekan Pribožič se je nato povezal s člani Lovske družine Smrekovec Šoštanj in priprave so stekle. Kot nam je povedal Zlenko Slatner, starešina te družine, je bilo dela kar precej. Med organizatorji shoda je ves čas potekalo lepo sodelovanje in dogovarjanje.

Da so za srečanje izbrali avgust, pa je bil še en povod. Na drugo nedeljo v avgustu leta 1862 je škof Anton Martin Slomšek namreč posvetil novo svetokriško cerkev. Sv. križ je že od nekdaj priljubljena romarska pot in tudi tokrat je bilo udeležencev slovesnosti okrog 1500,

nekateri pravijo celo 1800. Prišli so od blizu in daleč, celo iz sosednje Avstrije. Veliko je bilo lovcev v uniformah, veliko v »civilu«, ogromno pa je bilo tudi ostalih obiskovalcev. Svoje je k slovesnemu dogodku prispevalo tudi prelepo vreme. Zbrane so nagovorili šoštanjski dekan, starešina LD Smrekovec in kanonik-Goličnik, ki je skupaj s še petimi duhovniki maševal. Pridigo je imel Frane Pečnik iz Selnice ob Dravi, duhovnik in lovec.

V kulturnem programu so sodelovali lovski rogisti iz Tabora in lovski pevski zbor iz Mežice. Po končani maši se je razvilo prijetno srečanje ob zvokih lovskega tria LD Smrkovec. Gostom so ponudili tudi kruh, za katerega so poskrbele belovojske gospodinje in vino, ki ga je dala lovška družina. *Taka srečanja med lovci in kmeti ter ostalimi prebivalci so zelo pomembna, saj ohranjajo in vzpostavljajo dobre odnose, ki se včasih čisto po nepotrebem skrhalo. S tokratnim srečanjem smo vsi zelo zadovoljni in upamo, da bo postalo tradicionalno!* je dejal Slatner.

Marija Lebar

Foto: M. L.

NAPOVEDNIK

■ stran 2 Geodetsko svetovanje v Šoštanju

Povpraševanja po spremembah prostorskih planov

■ stran 3 Svečanosti v Gaberkah

70 let gasilstva v kraju

■ stran 5 Sevčnikar uspešen na mivki

Odbojka na mivki vse popularnejša

■ stran 6 Stara dela vlečejo obiskovalce

Uspešna prireditve ob Toplici

O B Č I N E

LIST

Š O Š T A N J

ŽE SEPTEMBRA POIZKUSNO OBRATOVANJE ČISTILNE NAPRAVE BLOKA 5

Bodo Šoštanjčani odslej globlje in bolj zdravo dihali?

Velika pričakovanja prebivalcev Šoštanja, okoličanov, kakor tudi širše javnosti dobivajo jasnejšo sliko in končno podobo. Izgradnja razžveplalne naprave bloka 5 TE Šoštanj se bliža koncu. Lanski zapis v našem časopisu smo končali z zagotovitvijo, da bo pričetek poskusnega obratovanja v začetku leta 2001, v letošnjem pa lahko zagotovili vodje del, Marka Kompana, napovemo poskusno obratovanje že v sredini septembra.

Izgradnja razžveplalne naprave, katere investicijska vrednost znaša 15.300.000.000 tolarjev se res bliža koncu, nam je posredoval razveseljeno novico Marko Kompan, in z gotovostjo lahko potrdim pričetek poizkusnega obratovanja v sredini septembra tega leta. Montaža tehnoloških naprav je bolj ali manj končana. Trenutno opravljamo hladne zagonske preizkuse posameznih tehnoloških sklopov, kot tudi naprav kot celote v okviru obratovanja bloka 5. Gradbišče je v fazi zaključnih del, ki so vezana na zunanjo ureditev okolice naprave, tako da bo objekt oziroma naprava v celoti dokončana pred koncem letošnjega leta. Število zaposlenih na gradbišču se zmanjšuje in v primerjavi z vrvežem, ki je vladal na gradbišču

MiKo

v času najhujšega tempa izgradnje, sedaj ni več moč primerjati. (Lani takšen čas je bilo do 200 delavcev dnevno).

Strokovnjaki in posluževalno osebje TE Šoštanj sodelujejo pri zagonskih preizkusih, saj ta faza del spada v celoviti del šolanja kadrov, ki bodo upravljali in posluževali napravo v času obratovanja. Delavci CEE, ki v imenu investitorja TE Šoštanj, vodijo in nadzirajo izgradnjo naprave, sedaj že pripravljajo vso potrebno dokumentacijo za tehnični pregled ter s tem v zvezi za pridobitev ustreznih dovoljenj za pričetek poizkusnega obratovanja čistilne naprave.

V pogovoru je Marko Kompan, ki je z opravljenim delom vidno zadovoljen, še enkrat naštel tudi vse dobavitelje, poddobaritelje ter izvajalce del, ki so sodelovali pri izgradnji razžveplalne naprave bloka 5. To pa so: Veograd Velenje in Pluton Šempeter, ki sta opravljala gradbena dela, strojno tehnološki del je opravljal konzorcij Babcock/Rudis, elektro del pa Siemens, Ellin in Esotech. Gradbene in elektroinstalacije sta opravila Esotech Velenje in Klima Celje. K temu je dodal tudi večje poddobaritelje kot so Miometal Maribor, Mascem Lenart in strojogradnja Trbovlje. Čutil pa je še posebno potrebo, da se zahvali tudi delavcem firm, ki so s svojim delom pripomogli, da bo naprava zgrajena v določenem roku in da so dela kvalitetno ter v okviru dodeljenih sredstev zaključena.

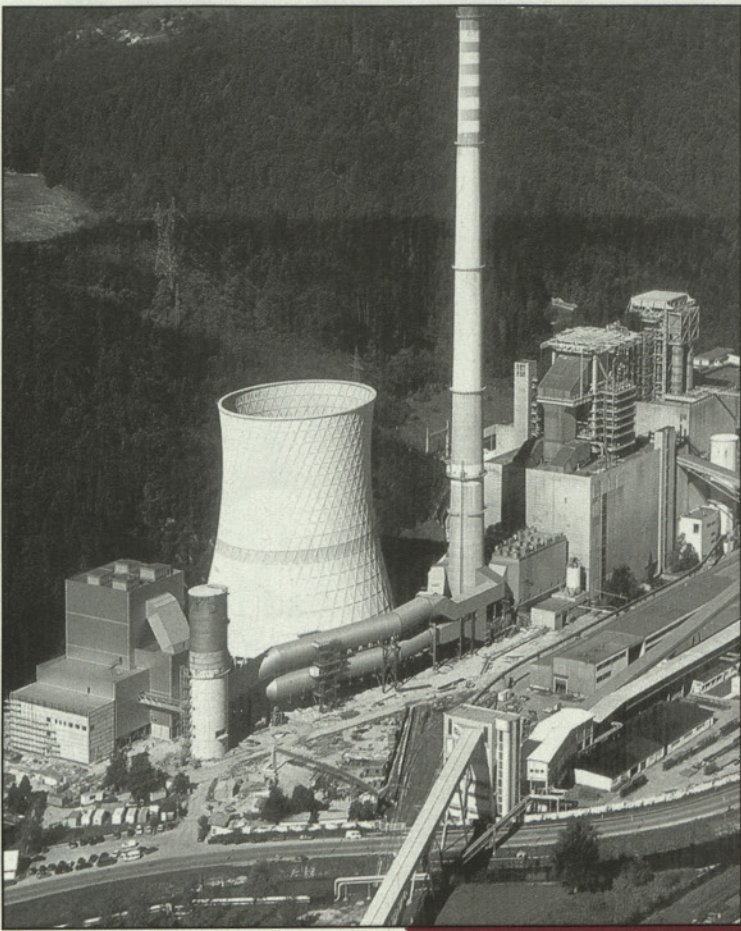

Foto: P. Maršček

Pero
SKI RO
Racer 2000 - hit poletja
samo 25.790 SIT
Papirnica PERO
Tel. št.: 898-33-90

Ogenj uničeval

V torek, 22. avgusta, je malce pred eno popoldne zagorelo v gospodarskem poslopiju v Lokovici 31 pri domačiji Ivana Dvornika. Zaradi večjega požarja in ogrožanja hiše so pri gašenju sodelovala prostovoljna gasilska društva iz Lokovice, Šoštanja, Gaberk, Topolšice, Pesja in Velenja z devetimi cisternami in dvema orodnima voziloma. Požar so do 19. ure pogasili. Zgorelo je ostrešje poslopja, velikega 20 x 10 metrov, sušilna naprava ter seno. Živino in kmetijsko mehanizacijo pa so pred ognjenimi zublji rešili. Vzrok požara še ni znan. Prav tako tudi škoda še ni ocenjena.

M. K.

PA PO LOJTRCI GOR

Foto: Miko

Gasilci za varnejši Šoštanj

Sasilsko društvo Šoštanj - mesto je bogatejše. Lestev, ki je bila dolga leta potreba, nato pa glasno izražena želja, je od 21. avgusta dalje v lasti tega društva. Nemalo vesel in ponosni so jo pričakali gasilci skupaj z županom Milanom Kopušarjem, ko je tovor obstal v središču Šoštanja in je temu dogodku primerno zatulila gasilska sirena. *Da bi bila čim manjkrat uporabljena*, je bila glasno izražena želja župana, ki je ob tem mislil seveda na požar ali kakšno drugo nesrečo.

Lestev je namreč idealna tudi za delo, ne samo za gašenje. Izdelana je na Finskem, uvozila pa jo je firma Webo iz Ljubljane. V Sloveniji je skupno

sedem takih lestev, ki so namenjene reševanju ljudi z višine s košem ali z lestveniki, primerne delo na višini, z njimi je omogočeno direktno gašenje s pomočjo monitorja in še kaj. Šoštanjska lestev meri 18 metrov, za upravljanje z njo pa bo seveda potreben kakšen strokovni tečaj.

In koliko je veljala in odkod gasilec denar? V načrtu je bila že od nekdaj, ampak gasilska mošnja je več ali manj prazna. Splet je priskočila na pomoč Termoelektrarna Šoštanj kot glavni sponzor, pomagala je tudi občina, nekaj pa so dali tudi gasilci sami. Za njeno pridobitev si je najbolj prizadeval Leon Stropnik.

V oktobru sledi uradni prevzem in do takrat bodo šoštanjski gasilci že večji ravnarja z njo.

M. K.

PO MESTU NAOKOLI

Šoštanja je ravno za dva koraka po dolgem in tri počez. In ker je poletje čas kišnih kumaric in se v glavnem ničesar ne dogaja, sem avgustovsko mrtvilo izkoristila za sprehod po mestu. Po dolgem in počez, kot sem že rekla.

Že takoj na začetku sem naletela na Slovskega Joža, ki je bil kljub vročini oblečen za zimske razmere. A nimaš kaj delat doma, mi je rekel, ko sem ga prosila, če ga lahko slikam. Vprašanje sploh ni neumno, kakor tudi Jože Kavšak najbrž ni neumno. To me seveda ni odvrnilo od mojega namena, da pogledam, kaj je po Šoštanju novega.

Na glavnem trgu je bila kar čez noč odprta prodajalna sadja in zelenjave. Šoštanj je torej le dočakal trg, če mu lahko rečemo tako visoko zvenече. Pa vendar. Kdo je cenjeni lastnik te »tržnice«, ne vem, ker ni nikjer nobenega napisu. Da ni naše gore list, priča prodajalec, fant takih črnih las, ki jih težko najdeš pri kakšnem krajnskem Janezu.

Mimo trdnjo zaprtih vrat tovarne usnja (nekaj se plete okrog denacionalizacijskega postopka, sem zadnjič slišala po dnevniku) sem se napotila dalje v mesto svetlobe. Res so prijaznejši ti pobarvani bloki in res je ta projekt pregnal nekoliko sivine iz našega mesta. Samo ta divje zelena in vijolična barva na dveh blokih me malo bodeta, ampak, prosim lepo, kdo pa sem jaz, da bi sodila, kaj kam paše. Tudi naziva Potemkinova vas (laž, slepilo, op.) si ta ideja ne zasluži, sicer pa so tudi Potemkina (ljubljenca Katarine II, 1739-1791) rehabilitirali, saj je dokazano, da je bila večina vasi res postavljenih in niso bile samo kulise. Tako torej zgodovina, ki bo verjetno tudi o Šoštanju čez nekaj časa pisala drugače.

Na mostu čez Pako sem naletela na zvit prometni znak stop. Nekdo je trošil svojo energijo in ni razmišljal, da takšno početje ne koristi ne njemu ne komu drugemu. Na križišču se odločam, naj zavijem levo ali desno. Levo torej. Tehnična trgovina Martin (tudi bife je zraven) me pozdravi na križišču, vendar grem naprej. Pri Martinu se bom ustavila drugič. Ne tako lahkotno, pohajkujče. Namenim se proti Ravnam.

Proti gostišču Ržen, saj sem slišala, da je od začetka julija v novih rokah. Kako spretne so, bo spet pokazal čas, da pa se trudijo s pestro gostinsko ponudbo, priča kar nekaj stvari. In tudi z živo glasbo želijo razvedriti vsako soboto svoje goste. (Upam, da ne bo kdo mislil, da delam reklamo in propagando za gostilne.) V Šoštanju sem jih reci in piši našela kar 19 (preverite in sporočite, če ni res), zato komentar ni potreben. Ampak pri Rženu je nekdo bil gost kralj in če bo novim birtom uspelo vrniti kvaliteto kuhinji in še čemu, jim želim, da bi jim uspelo. In da jim ne bi zmanjkalo sapa. Kot sem rekla, na terasi sem se osvežila z radensko in besedo ali dve sva spregovorili z gospo Evo.

Vračam se nazaj proti Šoštanju po cesti Matije Gubca, ki kaže res prijazno podobo, odkar sta na njej zrasla dva nova zasebna stanovanjska objekta in se tudi stare zgradbe pospešeno obnavljajo. Tudi na šoštanjski »spiegel« pogledam z upanjem, saj je pred kratkim dobil lastnika in dober gospodar bo pa ja nekaj naredil iz svoje bajte, pomislim.

Mimo Surovine (brez komentarja) in ustavim se pri Mayerjevi vili. Ponos Šoštanja. Jej, jej, v kakšnem stanju je. Kateri pridanič je lepo fasado uporabil za grafite?! Grafit je lahko čisto v redu, če je smiseln in na podlagi, ki ustreza. Tule pa! Društvo šaleških likovnikov ima v tej stavbi svoje prostore, kulturni in napredni ljudje se zbirajo v njej. Zunaj pa sramota. Najbolj me je razjezil napis: *Dajte nam prostor - mladi Šoštanj*. Isti slogan, ki je zasijal tudi na mostu čez Pako. Vedno zagovarjam mlade, vedno iščem opravičilo za kakšno lumparijo. Za to pa ni opravičila. Še bolj me razjezi pogled na razpadajočo peč za žganje glin, ki je postavljena v bližini vile. Bolje, da ne bi nič ostalo.

Razvedri pa me pogled na športno dvorano. Lepo prijazno je pobarvana, porisana. Ob tem sem se spomnila, ne vem če ste prebrali v februarjski številki, ko je nekdo čez noč posekal drevo ob parku na Cankarjevi cesti. Ali so kriveca našli ali ne, ne vem, dejstvo je, da so po petih mesecih veje še vedno tam. Se pozna, da je v Šoštanju toplovod in nihče ne rabi polen.

Nazaj »v center«. Glej, glej, novi blok bo kmalu končan. Tiste grde ograje, ki označujejo gradbišče so že podrti, tako da je pogled že bolj jase. Kar nekaj stanovanj pa poslovnih prostorov ponuja, če se bo občina le našla denar za odkup.

Vidim tudi, da urejajo Šolnovo hišo, prijazna in prijetna postaja. Lepo; da se ohranja stara podoba. Ob tem pomislim, da bi morala še na graščino. Nekaj mi pravi, da bo treba drugič. Zato pa jo mahnem na Pusti grad. Ljubi se mi sicer ne preveč, pa vroče je, pa vseeno se vzpenjam v hrib za Katičovo hišo. Potka je lepo senčna, prijetna, še vedno lepo urejena. Tudi koriščena kot vidim kar precej, saj srečam kar nekaj ljudi. Tudi poklepeta malo. Ste kdaj premišljevali o tem, kako se v Šoštanju kljub vsemu ljudje med seboj pozdravljajo. Že res, da smo majhno mesto in da vsak ve, kaj se kuha v sosedovem loncu. Pa vendar je včasih prijazen pozdrav tudi uteha. Utrjuje misel, da nisi čisto sam in da so ljudje okrog tebe v glavnem dobri in prijazni. Saj smo, kajne!

Nekoliko sem zašla z mislimi, pa nič hudega. Na vrhu pri razvalinah se oddahnem. Tudi tu bi prav prišel kakšen mini šank. Ali pa, me krila domišljije ponesejo še dalje, (verjetno zaradi višine), kako bi bilo lepo, če bi Šoštanjane poleti v nedeljskih jutrih prebujala godba, ki bi igrala za dobro jutro. Si predstavljate? Jaz si lahko.

Pogledam s terase doli na Šoštanj. Pogled je lep. Vse je nekako mirno, prijazno, pisano in domače in pomislim, da je Šoštanj pravzaprav čisto v redu mesto. In da bo čedalje bolj v redu, če ga bomo imeli radi. In še to pomislim, da so tu pri vrhu veliki problemi dosti manjši in zane-marljivi. In če bi šla na začetku kar sem gori na Pusti grad, ne bi imela o čem pisati in tega članka sploh ne bi bilo. Kar pa morda tudi ne bi bila prevelika škoda.

Tekst in foto: MiKo

O B Č I N A

OBČINA ŠOŠTANJ Z NOVIMI TELEFONSKIMI ŠTEVILKAMI

Zaradi zamenjave telefonske centrale v občinski upravi in posledično zamenjave telefonskih števil objavljamo nekatere najbolj klicane številke.

Tajništvo Občine Šoštanj	03 898 43 00
Urad župana	03 898 43 02
Faks - tajništvo	03 898 43 33
Faks - računovodstvo	03 898 43 32
Mestna galerija in uredništvo Lista	03 898 43 34

KAJ KDAJ JE

Petek, 25. avgust - Žur na bazenu ob zaključku sezone; igra Big foot mama, Šoštanj

Sobota, 26. avgust - Turnir v odbojki na mički, Pohrastnik

Sobota, 26. avgust - Srečanje ljudskih pevcev, KUD Ravne

Nedelja, 27. avgust - Noč ob jezeru, Šoštanj

Nedelja, 27. avgust - Prireditve ob 80-letnici NK Usnjar, Šoštanj

Nedelja, 27. avgust - Srečanje krajanov, Bele vode

Sobota, 2. september - Praznik luči (TOD Šoštanj), jezero, Šoštanj

Sobota, 9. september - od 12. ure, zbor pred Občino Šoštanj, srečanje in spominska vožnja v Zavodnje (Moto veterani Šoštanj)

Program prireditev v okviru občinskega praznika

bo izšel na posebni zloženki.

Policijska Pisarna ŠOŠTANJ

Modro bela kronika

Kraja kolesa

3. 8. je bilo v Šoštanju pri lokalu Martin ukradeno nezaklenjeno kolo rdeče barve znamke Vhiler lastnika Mateja G. Škoda znaša približno 40.000 SIT. Št. okvirja je 81105319.

Poškodba avtomobila

Ravno tako je istega dne nekdo poškodoval osebni avtomobil Jožetu N. iz Raven pri Šoštanju. Vlom je izključen.

Tatvina iz avtomobila

4. 8. je bila v Plešivcu izvršena tatvina iz avtomobila jugo na škodo Igorja T. Škode je za okoli 15.000 SIT.

Ponarejen bankovec

5. 8. se je na bencinskem servisu Petrol v Šoštanju pojavil ponarejen bankovec za 10.000 SIT. Velja previdnost!

Kršitev javnega reda

V lokalu na Trgu bratov Mravljak 14 je prišlo 5. 8. do kršitve javnega reda in miru. Javni red je kršil Darko Z. iz Šoštanja, zoper katerega je bil napisan predlog sodniku za prekrške.

Vlom v osnovno šolo

V noči na soboto, 12. 8., je bilo vlomljeno v OŠ KDK v Šoštanju. Storilec je zaradi alarma odnehal, kljub temu, da ni bilo ničesar odtujenega, pa ga iščejo.

Vlom v kiosk

12. 8. so žejni vlomilci vlomili v kiosk na cesti Lole Ribarja, last Franca S. Odnegli so nekaj pijače.

Pretepen na bazenu

15. 8. je bil na letnem kopaljšču v Šoštanju pretepen mladoletni A. Ž. Pretepli so ga neznani storilci, zoper katere je napisan predlog sodniku za prekrške, če pa se bo izkazalo, da so poškodbe hude, pa sledi kazenska ovadba.

GEODETSKO SVETOVANJE TUDI V ŠOŠTANJ

Od 30. avgusta bo v Šoštanju zaživela geodetska svetovalna pisarna podjetja Strat, ki izvaja dela na področju gradbeništva in zemljiškega katastra. Predstavniki občinske uprave z županom Kopušarjem so se strinjali, da je takšne vrste dejavnost v Šoštanju nujna, zato so zagotovili prostore v občinski stavbi (mala sejna dvorana), kjer bo svetovanje potekalo vsako sredo med 7. in 9. uro. Vsi zainteresirani (teh je po sprejetju dolgoročnega prostorskega plana in ustreznih PUP-ov najbrž veliko) se lahko oglasijo po pomoč in informacijo. Za učinkovitejši pristop k primeru priporočajo, da že ob prvem obisku prinesete s seboj kakšen dokument; mapno kopijo, zemljiško knjižni izpis ali kakšen drug dokument.

Zakaj svetovanje, zakaj pomoč? Na to vprašanje smo dobili odgovor pri Zoranu Gregornu, vodji geodetske dejavnosti podjetja Strat. V današnjem času vse pogosteje vidavamo geodete, ki v naši okolici nekaj merijo, označujejo in zapisujejo. Iz izkušenj vemo, da se tam, kjer so aktivnosti geodetov pogoste, nekaj zgodi, spremeni ali pa za tisto območje nastanejo novi ureditveni načrti. Veliko ljudi se ob pogledu na geodeta spomni na nek svoj primer ali problem, ki bi ga želeli urediti, pa

ne vejo, kako bi pričeli. Zato geodeti pogosto pomagamo strankam na terenu, jim svetujemo in jim po svojih močeh pomagamo. Takšno svetovanje in odgovarjanje na razna vprašanja strank pa je lahko v določenem trenutku moteče za geodeta, ki mora biti pri svojem delu pazljiv in natančen.

K svetovanju pa nas vodi tudi drugi vidik. Opažamo namreč, da stranke pogosto zelo slabo poznajo razne geodetske in upravne postopke, ki jih je potrebno upoštevati pri urejanju zadev, vezanih na zemljišča in druge nepremičnine. To pa v nekaterih primerih pripelje do nepotrebnih jeze občanov, lastnikov zemljišč in celo do sosedskih sporov. Drugi primer pa je nova zakonodaja s tega področja (Zakon o geodetski dejavnosti in Zakon o evidentiranju nepremičnin, državne meje in prostorskih enot), ki bo s svojimi akti uvedla nekatere povsem nove postopke in načine dela ter v veliki meri reorganizirala geodetsko službo. Ne nazadnje pa ljudi zanima tudi cena posamezne storitve, ki se lahko ob pravilno zastavljenem postopku precej zniža.

Vsa našeta dejstva bodo zainteresirane gotovo prepričala, da izkoristijo ponujeno svetovanje. Začetna informacija je celo brezplačna.

MiKo

KOREN ODSTOPILO

Združitevna seja SLS podružnica Šoštanj z OO SKD v OO SLS+SKD Slovenska ljudska stranka je bila 25. julija. Ob združitvi sta funkciji predsednika izgubila oba prejšnja predsednika Peter Turinek in Roman Kavšak. Člani združene stranke so volili novega predsednika in podpredsednika ter se odločili za združenje odborov. Za novega predsednik OO SLS+SKD Slovenska ljudska stranka je bil izvoljen Drago Koren (prej SKD), za podpredsednika pa

Marjan Jakob (prej SLS). Nov UO bi naj štel 25 članov. Po tej uradni novici pa je že prišlo do spremembe, saj je Drago Koren kot predsednik nove stranke medtem odstopil. Na seji, ki je bila 8. avgusta, je Koren podal razloge za svoj odstop. S tem je združena stranka ostala brez predsednika in člana, zato je vodilno funkcijo začasno prevzel Marjan Jakob. Ker je vodstvo začasno, verjetno to ne bo zadnja sprememba, ki jo je doživela stranka takoj po združitvi.

M. K.

NAŠI OBČANJ

SMRTI

V času od 18. 7. do 21. 8. sta umrla

Ivana POLANC, Kajuhova 3, Šoštanj
Viktor KOJC, Gregorčičeva 1, Šoštanj

POROKE

V času od 18. 7. do 21. 8. so se poročili

Klementina REDNAK, Florjan 269 in
Boštjan MEŽNAR, Florjan 16

Renata ROGELŠEK, Zavodnje 25 in
Janez VENTA, Zavodnje 25

Romana GOSNIK, Koželjskega 6, Velenje in
Boris GORŠEK, Ravne 111.

KRSTI

V juliju sta bila krščena TAJDA in LEON.

LIST

VIKTOR KOJC (1925 - 2000)

Vsredo, 2. avgusta, je na svojem domu na Gregorčičevi 1 umrl Viktor Kojc. Spadal je med osebe, do katere so mnogi gojili spoštovanje, mnogi pa celo prikrito sovraštvo. Bil je človek zelo bistrrega uma, s katerim je obvladoval dogodke iz preteklosti in jih bil sposoben nam živo prikazati in podoživeti. Bil je enkratno pripovedovalec in pozoren poslušalec. Zanj je veljal rek, da v kolikor g. Kojce ne ve, ne ve nihče. Človek, čigar življenjsko delo je bilo tako veliko, da se ob njegovem naštevanju pojavi suhoparnost, se je rodil v Šoštanju leta 1925. Oče je bil vrtnar pri tovarnarju Woschnaggu, mati, rojena Šip, pa šivilja. Preživljal je brezskrbno mladost vse do začetka vojne. Zasedbo slovenskega ozemlja in vzpostavitev nove oblasti je sprejel kot politično dejstvo, saj je bil po naravi pacifist. Položaj in naloge na področju vzgoje mladine (Deutsches Jugend) so mu omogočale, da je lahko za mnoge rojake posredoval pri njihovi izpustitvi. Ker je poznal mnoga ozadja dogajanj tistega časa, je bil prepričan, da je bilo veliko žrtev upora po nepotrebnem in je za njimi žaloval, ne glede na ideološka nasprotja. Zaradi svoje opredelitve med vojno, za katero je kot mlad fant smatral, da je pravilna, si je nakopal mnogo kasnejših nasprotnikov. Začetna maščevalnost novih oblasti, ki mu je vzela očeta, se je kasneje spremenila v poskus razvrednotenja njegovih prizadevanj in dela, ne glede na vrsto in pomembnost. Po končani vojni je dokončal obrtno šolo za žganoslikarja in se zaposlil na Liku. Ob delu je študiral likovno pedagogiko in psihologijo, katero je kasneje v letih 1960 do 1971 poučeval na osnovni šoli Bibe Roecka. Prav tu je leta 1963 ustanovil Napotnikovo galerijo, za katero je zbral veliko njegovih del in bil tudi njen upravitelj. Ob smrti tega likovnega velikana je prav Viktor Kojc izdelal njegovo posmrtno masko. Kot slikar samouk se je zgodaj vključil v kulturno gibalno domačega kraja in organiziral mnogo razstav, na katerih je razstavljal svoja dela ali pa je omogočil prodor mnogim amaterskim lokalnim slikarjem. Leta 1950 se je poročil, si ustvaril družino, katera pa je zaradi njegove preokupacije z delom bila mnogokrat prikrajšana za družinske vrednote. Razdajal se je v planinskem društvu, turističnem društvu, Rdečem križu, bil soustanovitelj skavtske organizacije v kraju ter v mnogih preostalih organizacijah, kjer je pomagal z nasveti in bogatimi izkušnjami. V vseh večjih slovenskih časopisih je poročal o dogodkih v svojem kraju, za kar so mu nadedli vzdevek šoštanjski Tanjug. Nepregledno je število njegovih publicističnih prispevkov, bodisi jubilejnic, srečanj z rojaki, nekrologov: o Mussiju, Vošnjakih, Hriberniku, Napotniku, Mayerjih, Kajuhu in mnogih ostalih. Je avtor knjižice Mesto Šoštanj, Osnovna šola Biba Roeck in Napotnikova galerija. Bil je pobudnik in organizator postavitve doprsnega kipa Mihaela Vošnjaku in Francu Hriberniku. V znak zahvale je ob otvoritvi Hribernikovega obeležja prejel rokopis njegove tretje knjižice Mesto Šoštanj. Bil je predsednik odbora za postavitve spomenika Karlu Destovniku Kajuhu, prav tako je prav on zaslužen za vrnitev kipa Marije, ki jo je odkril v Laškem in jo pripeljal nazaj v Šoštanj. Vzpostavil je živo vez med šoštanjskimi rojaki, ki so se izselili ali so bili pregnani in jim mnogokrat pomenil uteho in edini stik

z rojstnim krajem. Veliki delovni napori, večkratna onemogočanja in izguba najožjih družinskih članov so načeli njegovo zdravje in ga leta 90 priklenili na posteljo. Ne glede na to, da je bil gibalno omejen, je njegov um še vedno deloval izredno bistro. Bolezen je težko prenašal in bil zelo zahteven pacient, vendar se je obiskov svojih rojakov in znancev vedno razveselil. O svojem kraju, aktualnostih in dogodkih je lahko ure in ure razpravljaj, saj je dogodke obvladal z izredno natančnostjo podatkov in imen. Večkrat je izrazil bojazen, da bodo z njegovim odhodom mnogi podatki in dogodki odšli v pozabo, zato je vzpodbujal sogovornike k zapisovanju. Mnogo tega je ohranjenega, vendar vsega ni bilo mogoče. Za sabo je zapustil neizčrpen vir gradiva, ki bo ob razumevanju in pripravljenosti njegovih potomcev še kako koristno. Za svoje življenjsko delo je prejel Napotnikovo priznanje in leta 1990 nagrado občine Velenje za življenjsko delo na področju kulture in prosvete. Zavrnitev predloga za njegovo imenovanje za častnega občana občine Šoštanj za življenjsko delo na področju umetnosti, kulture, publicistike in prepoznavnosti Šoštanja v širšem slovenskem prostoru ga je zelo prizadela, saj ni mogel razumeti ideološkega pogojevanja pri podelitvi nagrade za življenjsko delo. Od njega smo se poslovili v petek, 4. avgusta, na pokopališču Podkraj. Viktor Kojc je bil in bo ostal eden največjih Šoštanjčanov.

Čebul Danilo ml.

70 LET GASILSKEGA DRUŠTVA GABERKE

Na pobudo Baltazarja Doberška, kmeta iz Gaberke, in gasilskih funkcionarjev iz Šoštanja, dr. Ferda Korena in Jakoba Volka, so se septembra 1930. leta zbrali v nekdanji Robidovi gostilni v Gaberkah somišljeniki in sprejeli odločitev o ustanovitvi gasilskega društva Gaberke. Takrat je bilo 29 članov. Odboru, ki so ga izvolili, je načeloval Baltazar Doberšek, namestnik je bil Anton Mlinar, tajnik Franc Skaza in blagajnik Ivan Arlič. Leto kasneje, 25. maja 1931, so v isti hiši, v gostilni Hliš, sklicali 1. redni občni zbor, kjer so bila sprejeta tudi društvena pravila, določena mesečna članarina 2 din, potrjen upravni odbor ter imenovan nov nadzorni odbor. Prvi požar je bil zabeležen že tri leta poprej, 17. 7. 1927 pri Ivanu Blazinšku.

Število članov je iz leta v leto naraščalo, največji porast je bil v letu 1970, sedaj pa šteje gasilsko društvo Gaberke okrog 300 članov. 22. julija 2000 se je v Gaberkah pričelo praznovanje v dvorani gasilskega doma s svečano sejo ob 70-letnici društva. Po kulturnem programu so podelili priznanja sosednjim društvom, organizacijam v kraju in članom društva.

Sledila je lepa gasilska parada, ki je potekala od Grudnikovih do gasilskega doma. Tu je bil pripravljen prostor s sedeži za goste ter za kar 60 botrov novega avtomobila. Fiat ducato je blagoslovil dekan Jože Pribožič, ki je poudaril, da klicati božji blagoslov na delo, pomeni tudi odgovornost za vestno in požrtvovalno delo. Osrednji govor je imel župan občine Šoštanj Milan Kopušar, ki je med drugim omenil, da je ponosen na tako številno in predvsem delovno društvo, katerega član je tudi sam.

Nekako v tem času je Bogdan Kristavčnik spustil v zrak 70 golobov. Ključ avtomobila je poveljniku Bogdanu Lampretu predal predsednik Karel Judež. Imel je tudi daljši govor, v katerem je nanizal vrsto del gaberških gasilcev: požari, preventivne in izo-

brazevalne akcije, velik pomen pa dajejo tudi strokovnemu izobraževanju. Še posebej je poudaril, da so jim za vzgled veterani, ki pomagajo pri raznih zamislih. Zahvalil se je vsem, ki so nesebično in prostovoljno pomagali pri delu in pripravili to praznovanje. Tu bi kot krajanka rada omenila, da so dali od sebe skoraj več, kot človek zmore. Pri križišču so postavili sedem lepo okrašenih mlajev, dva pa še v bližini samega gasilskega doma. Seveda so pripomogle tudi pridne ženske roke. V bližini gasilskega doma so izpisali številko 70 iz cvetlice, za kar jih je bilo potrebno kar 770. Marsikaj pa so tudi na novo prepletkali v ta namen. Na veselici, ki je sledila, so se zasluženo veselili vse do jutranjih ur ob igranju veselih Gamsov.

Magda Rženičnik

Foto: M. R.

PODJETNIKI IN OBRITNIKI

KREDITNA PONUDBA

V sodelovanju z Mestno občino Velenje ponujamo

- kredit za pospeševanje razvoja malega gospodarstva po T + 3,5 letno

Kreditna ponudba velja do 14. 9. 2000.

Podrobne informacije dobite na telefonski številki 899 52 23.

banka velenje

Banka Velenje, d.d., Velenje, bančna skupina Nove Ljubljanske banke

PROSLAVILI JUBILEJ

Deset let delovanja neke trgovine je v današnjih razburkanih časih že kar lep jubilej in to je bil povod, da smo obiskali papirnico Pero v Šoštanju in se pogovarjali z lastnico Anico Rotovnik. V juliju je minilo 10 let, kar smo odprli našo trgovino. Jaz sem že od leta 1977 imela obrt in lahko rečem, da imam med šoštanjskimi obrtniki najdaljši staž. Prej sem imela predelavo tekstila, trgovska žlica pa mi ves čas ni dala miru. V Šoštanju je bila potreba po papirnici velika, saj so se morali Šoštanjčani oskrbovati v Velenju ali kje drugje. Tako smo se doma dogovorili, odločili in odprli trgovino v domači hiši. Tako opiše začetke Anica.

Trgovina je ves čas lepo napredovala in začetnemu dodajala nove programe. Tako lahko danes dobite pri njih ves pisarniški material in obrazce, ki jih potrebujejo podjetniki. Prodajajo fotoaparate in fotomaterial ter albume, pri njih lahko oddate v razvijanje svoje filme. Lahko izberete različna darila, koledarje in čestitke. Ponosni so na planinski kotiček, ki je najbolje založen v celjski regiji. Na razpolago je veliko zemljevidov in vodnikov po naših lepih gorah in pokrajinah, pa tudi avtokarte. V papirnici Pero se lahko včlanite v Planinsko društvo Šoštanj ali prijavite za izlet. Ta kotiček obiskujejo ljubitelji gornišstva in pohodništva od blizu in daleč, tudi iz Savinjske doline. Seveda pa je pomemben del njihove prodaje šolski program, saj lahko starši na enem

mestu dobijo vse za svojega šolarja. Nudijo tudi ugodna plačevanja na tri obroke, kar pri zneskih, ki jih je potrebno odšteti za šolo, gotovo pride prav. Učbenike in delovne zvezke moramo naročiti že do 15. julija in jih tudi vnaprej plačati. Za to porabimo vsa razpoložljiva sredstva. Tiskarne natisnejo namreč samo toliko, kolikor imajo plačano. Mi našim kupcem omogočimo odplačevanje v obrokih. Lahko rečem, da nas je v začetku malo skrbelo, a se je izkazalo, da so naši kupci vredni zaupanja. Večina jih prihaja k nam stalno in ob tej priložnosti se jim želela zahvaliti za njihovo dolgoletno zvestobo. Seveda pa prihajajo vedno novi kupci in trend prodaje se viša.

Anici pomaga v trgovini sin Bojan, ki je tu zaposlen, v sezoni pa poščejo še kakšno začasno pomoč. Sin mi je v veliko pomoč in ko bom odšla v pokoj, se ne bojim za naslednika v trgovini.

Sicer pa so Rotovnikovi znani po tem, da radi pomagajo po svojih močeh tako šolam kot gasilec in ostalim dobrodelnim organizacijam.

Če se še niste, se le oglasite kdaj pri njih v trgovini. Prijazno vam bodo postregli in po potrebi dodali še kakšen nasvet. Če pa zelene ne bodo imeli na zalogi, vam bodo priskrbeli v najkrajšem času. Prijaznost in ustrežljivost sta naš moto, še doda.

Pa še res je!

Marija Lebar

Foto: M. L.

R A Z V E D R I L O

SIMBOLI MIRU NA NAŠEM NEBU

Golobi Bogdana Kristavčnika

Bogdan Kristavčnik je že kot osnovnošolec čutil veselje do vsem malih živali, predvsem do golobov. Že takrat je vzgajal golobe, kasneje je pa je to dejavnost opustil zaradi gradnje stanovanjske hiše in prostorske stiske.

Sedaj je že tri leta član društva Ravne na Koroškem. Trenutno ima prek sto različnih. Največ ima seveda golobov pismonoš, nekaj pa tudi okrasnih.

Ko stopiš v njegov lepo urejen, predvsem pa čist golobnjak, ne veš, kateri golob je lepši. Bogdan pove, da mu golobi vzamejo vsak dan po tri ure časa.

Posebno pazljivo mora krmiti okrasne golobe, da vzgoji mladiče, pa so potrebni tudi vitamini. Okrasni so bolj za razstavo, golobe pismonoše pa poleti redno vozi na proge, najprej blizu, potem pa zmeraj dlje, od koder se navadno skoraj vsi vrnejo.

Golobi so bili za časa vojn zanesljivi prenašalci pošte, sedaj pa se večji del uporabljajo za šport. Na razstavo se dajo tisti, ki dosežejo odlične uspehe. Neko nedeljo so trije člani iz društva spustili okrog 50 golobov, ki so se uspešno vrnili domov.

Bogdan si je v teh letih prislužil tudi več nagrad. Njegov golob barve poljski ris je

bil prvak na društveni razstavi v Dravogradu, na društveni razstavi v Prevaljah in na 2. specialni razstavi golobov Slovenije, ki je bila v januarju v Kidričevem pri Ptuj. Pokalov je zelo vesel ter upa, da bo še kaj dosegel.

Na dan, ko smo ga obiskali, je pod večer odnesel enega od njegovih ljubljencev, *kragulja*. Povedal je, da se to dogaja in da jih tako na leto večasih izgubi tudi do 20. Sicer pa mu to ne vzame volje do gojenja. Pravi, da se je v življenju treba pač spoprijeti tudi z težavami ter se naučiti z njimi živeti. Da pa bo to res držalo je vidno iz njegovega veselega nasmeha.

Magda Lampret

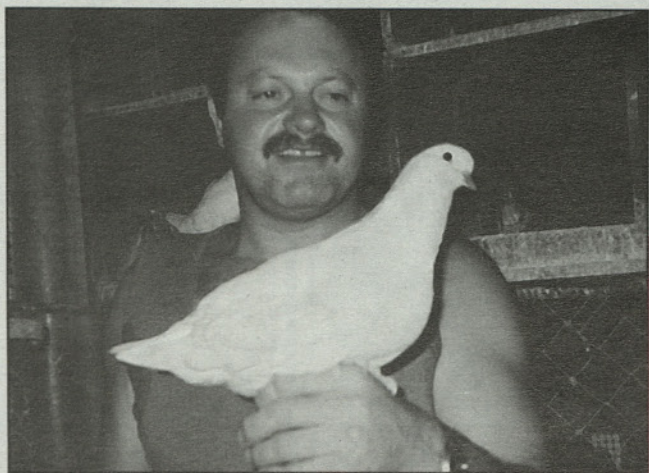

Foto: M. R.

SREČANJE OB ZVOKIH FRAJTONERIC

Vročina je bila najbrž kriva za malo udeležencev 6. tradicionalnega srečanja harmonikarjev 20. avgusta v Lajšah. Da je temu res tako, se je izkazalo proti večeru, ko je s pojemajočim soncem prihajalo vse več ljudi. Kljub temu je bil prireditelj srečanja Ivan Kavnik vseeno zadovoljen. Pravi, da je bil namen kljub nekoliko manjšemu številu udeležencev dosežen. To bi se dalo sklepati tudi iz dobrega razpoloženja, ki so ga ustvarjali nastopajoči, predvsem mladi, ki pa so jih hrabрили in jim navdušeno ploskali starši in drugi ljubitelji igranja na diatonično harmoniko.

Veliko je k dobremu razpoloženju prispeval tudi voditelj srečanja, znano ime med poznavalci igranja na harmoniko, Robert Goter. 18 nastopajočih je prišlo iz različnih krajev, celo iz Avstrije. To je zasluga Goterja, ki ima učence tudi onkraj slovenske meje. Sicer pa je bila struktura nastopajočih dokaj pisana. Nekaj je bilo učencev Goličnika, Zupana in Lesjaka, pa tudi samouki, ki so ravno tako vešči igranja. Srečanje ni imelo tekmovalnega značaja. Najmlajši muzikant Martin Jekart je štel komaj sedem let in po besedah učitelja Goterja še veliko obeta. Tudi med deklicami je veliko zanimanje in med nastopajočimi je bila tudi druga z državnega prvenstva za ženske Monika Mlinar, ki je svoj nastop tudi pevsko popestrila skupaj s sestro Matejo. Omeniti moramo tudi domačina Jožeta

Ramšaka, ki je svojo harmoniko še dodatno elektronsko opremil. Slišali smo tudi rock and roll - pa vendar, naj ostane frajtonarica samo frajtonarica, pa bo čisto v redu. Nastopajoči so ob tej priložnosti dobili diplomo, ki jo je poklonil znani izdelovalec harmonik Rutar. Sproščeno vzdušje so zaključili s priložnostnimi karaokami, na katerih je zmagala Darja Kotnik.

Na takih prireditvah se spoznavajo nove metode igranja, različni pristopi, nastopajoči se kalijo v premagovanju treme, izmenjajo izkušnje, pa tudi osebna poznanstva kdaj prav pridejo. Če so še poslušalci navdušeni, si res ni moč želeti več.

M. K.

Foto: MiKo

ŠPRICANJE, SKAKANJE IN PRERIVANJE - PREPOVEDANO!?

BAZEN

Obiskali smo šoštanjski bazen

Poletja še ni konec. Kje pa, kar tako se tudi ne sme izmuzniti v jesensko meglo, čeprav nam krajši dnevi in meglice po jutrih že naznanjajo, da se poslavlja. Sonce čez dan pa še vedno pripeka in zato ni čudno, da si marsikdo poišče osvežitev. In če je bazen blizu... hitro tja.

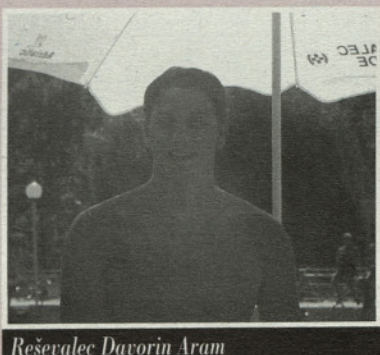
Žal bo tudi kopalne sezone kmalu konec, zato nas je zanimalo, kaj se je dogajalo na našem šoštanjskem bazenu skozi poletje. Da se sezona ne bo končala konec avgusta in se bo potegnila še v september, nas je potolažil Ljubo Globačnik, upravnik bazena, ki rine že skozi drugo kopalno sezono. Če bi bil julij takšen, kot je bil junij, bi bilo prekrasno. Tako pa smo imeli zaradi slabega vremena bazen celo zaprt od 10. do 21. julija, je nad minulimi dnevi nekoliko razočaran. Vendar avgust kaže bolje. Do srede avgusta je bazen obiskalo okrog 9000 kopalcev, kar je nekaj več kot lani. Izboljšave, ki jih je bazen doživel pred sezono (tuši, bazenčki, zaščitna ograja), pa so se dobro obnesle in tudi čistoča je večja. Nanjo niso imele pripombe niti pristojne službe, čeprav se je žal včasih pokazala prevelika koncentracija urina. Sicer ne kritična, a vendarle bi lahko rekli katero o higieni kopalcev.

Tudi odbojka na mivki je živela, prostor so za treninge izkoristili obe naši odbojarski moštvi. Seveda pa so tudi ostali ljubitelji beach volleya prišli na svoj račun. Večjih nesreč k sreči ni bilo, sprotne težave pa je reševalo 11 ljudi, sezonsko nameščenih. Nočno kopanje je enkrat poživila skupina Arise, za katero se je prej kazalo večje zanimanje, kot pa je bil potem odziv. Tudi čez dan je kopanje spremljala glasba iz zvočnikov. Plavalnemu tekmovanju pa so se to sezono odrekli. Zato pa sta osnovni šoli iz Mozirja in Ljubnega imeli plavalni tečaj, naši dve šoli pa testiranje, je na kratko podelil sezono Globačnik. Gostinske ponudbe ni komercializiral, ker je to ocena obiskovalcev bazena in seveda pristojnega gostinca, napovedal pa je celodnevni žur (ta zagotovo bo, razen če bo dež) 25. avgusta, ko bo na bazenu živa glasba.

Vse v redu in prav, pa vendarle so kopalci tisti, ki postavijo piko na koncu stavka. Zato je lepo sobotno popoldne kar klicalo, da se pomešamo med njih in izvemmo, kako in kaj so zadovoljni. Tudi fotoaparati je bil pri roki, kar je seveda nekatere odgnalo, da bi povedali, kako so zadovoljni na bazenu. Predvsem ženske se nič kaj rade ne nastavlajo pred objektiv, takole sproščene in samo v kopalnih. Prvi vtis je bil dober. Primerno poln bazen, glasba in nezmotljivi vonj po kloru.

V glavnem je vladal vrvež, kričanje in špricanje. Tudi kakšno prerivanje smo videli, čeprav tabla ob prihodu na bazen lepo opozarja, da so tovrstna razvedrila prepovedana.

Če bi se hoteli pravilno držati, potem bi morali reševalci in še kdo nenehno tekati z ene strani bazena na drugo in vleči razigrano mladež iz vode. Kako naj jim čisto prepovemo skakanje in špricanje, če pa je ravno to za marsikoga največji užitek, se je postavil v bran kopalcev reševalec Davorin Aram. Da skoki v vodo niso tako nevarni, potrjuje dejstvo, da ni bilo nobene večje nesreče, razen prask in odrgnin. Pravi, da je bila sezona lepa, čeprav je bil julij katastrofalen. Davorin je bil celo poletje na bazenu

Reševalec Davorin Aram

in skupaj se s tremi reševalci k sreči ni imel večjih težav, tudi zato, ker so kopalci disciplinirani, pove. V glavnem je imel opraviti s pritožbami zaradi prevroče ali premrzle vode (ta dan na tabli ni bilo zapisa, koliko stopinj ima) in še kakšne malenkosti. Davorin tudi zatrjuje, da šoštanj bazen potrebuje in zato upa, da se bo vedno našel denar in volja za njegovo vzdrževanje.

Odkod praske in odrgnine pri kopanju, nam je postalo jasno, ko smo se ustavili pri zbrani družbi, ki se je sončila na ploščadi. Lahko bi malo zgladili robove, predlaga Mateja, ki je predvidoma iz Velenja, saj je njena tudi pripomba, da bi lahko bil iz Velenja organiziran brezplačen avtobusni prevoz na bazen. Je že tako vstopnina visoka, se je pridružil Ljubija Samardžič, ravno tako iz Velenja, ki je bil ta dan prvič na bazenu. Rob bazena je preoster, prej sem se podrgnil po nogi, ko sem skočil, nehoti pojasni odrgnine in se na naše pojasnilo, da je skakanje v vodo prepovedano, samo zasmeje. Ljubija je pohvalil čisto in primerno toplo vodo, motila pa ga je pretiha glasba (za nekatere preglasna!) in predlagal boljšo plažo. Kakšno? Mivka ali kaj podobnega.

Vročje je in podamo se okrepčat k bifeju, ki je lično postavljen v kotu pri bazenčku za otroke. Spotoma zmotimo zbrano družbo, ki v senci zavzeta karta, vendar se ne pusti motiti. Tudi očka, ki je pridno zibal otroški voziček ni bil pripravljen spregovoriti. Mogoče zato, ker ni bilo žene (mamice) zraven.

Mize so bile v glavnem zasedene, seveda, ko pa je grlo v tej vročini nenehno suho. Pridružimo se zbrani družbi in se zapletemo v klepet. Viktorija Srebre je z dopusta na morju prišla lepo ogorela, zato je sklenila utrditi barvo še pod domačim soncem. Cel teden je obiskovala bazen skupaj s svojo družino. Zadovoljna je in pravi, da je bazen zelo v redu. Pogreša pa tobogan za otroke in kakšno igrišče ter meni, da je vstopnina le malce previsoka. Njen mož Simon predlaga poldnevne karte, ki bi bile verjetno racionalnejše. Med poslavljanjem še pohvali gostinsko ponudbo (Presta) in kelnerco Mojco, ki skrbi za zadovoljne goste.

Spet nismo imeli sreče in nismo mogli prepričati nekoliko starejše zelo znane gospe, da bi se nastavila pred objektiv. Njena pravica seveda, čeprav je dala nekaj lepih in zanimivih pripomb in izjav. Zato pa je Robet Potočnik z veseljem povedal, da je bil letos velikokrat na bazenu in da je higiena in vse ostalo letos za nivo višje. Pogreša tobogan in živo glasbo (saj res, kako pa je s tisto obljubljenim veselico, ki naj bi bila že konec junija?!), ter predlaga razširjeno

gostinsko ponudbo. Cene so solidne, tudi nad vstopnino se ne pritožuje in upa, da bo še lepega vremena, ki mu bo omogočilo obisk bazena do konca sezone.

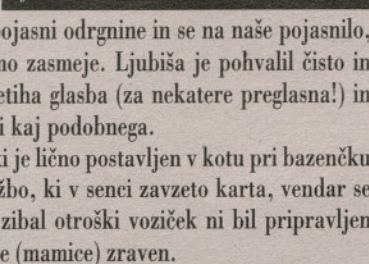
Spet naletimo na družbo s kartami. Matjaž Verhovnik ni šel na morje, raje je izkoristil domačo ponudbo. Voda je v redu, pravi, cene pa se mu zdijo previsoke. Iz dneva v dan se kar nabere, to je jasno. Še posebej, če koristiš tudi gostinske usluge, za katere meni, da je ponudba hrane premalo pestra. Nočnega kopanja se ni udeležil, se čez dan zadosti naužije vode. Damjan iz njegove družbe pravi, da še ni prišel na vrsto pri odbojki na mivki, Jasmin pa pripomni, da to sploh ni pomembno, važno je to, da je na bazenu cel kup lepih punc, zaključijo pogovor in napove kontra.

In seveda še naši otroci. Tisti, ki se v tem šoštanju nimajo kam podati, razen na bazen. In hvala bogu, da je vsaj tako. Da očki in mamice odprejo denarnico in jim dajo še za kakšen pomfrit in sladoled. Otroci so tisti, ki znajo užiti in izkoristiti dani trenutek, zato je njihov smeh in kričanje tisto pravo kazalo. Takšna fantiča sta tudi Aldin Dedič in Matic Kozmel, ki sta prava prijatelja in sta letošnjo kopalno sezono izkoristila, kolikor se le da. Matic je bil sicer tudi na morju, a se je takoj po vrnitvi dobil s svojim prijateljčkom spet na bazenu. V vodo skačeta, pa jasno, tudi na glavo, in igrata odbojko na mivki in igralne aparate v spodnjih prostorih bazena in se na splošno zabavata do onemoglosti. A da bi bil lahko tudi tobogan? Ja, to bi blo pa res fajn! Se ne obremenjujeta preveč in raje koristita to, kar je dano.

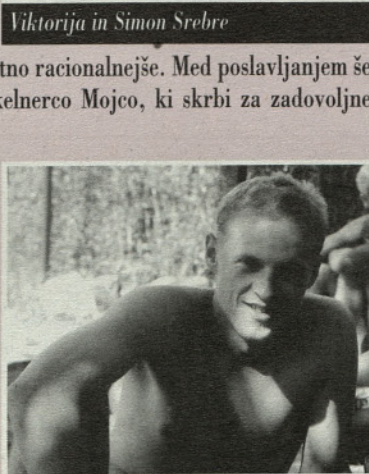
Tekst in foto: MiKo

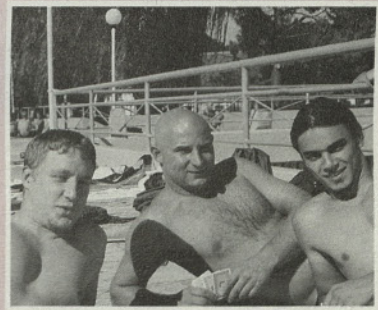
Ljubija Samardžič

Viktorija in Simon Srebre

Robert Potočnik

Matjaž, Damjan in Jasmin

Aldin Dedič in Matic Kozmel

RAZVEDRILLO

ODBOJKA NA MIVKI VSE BOLJ POPULARNA

Organizaciji Odbojarske zveze Slovenije - komisije za odbojko na mivki so tudi letos potekali turnirji za državno prvenstvo. Leto 1996 je ta športna panoga postala tudi olimpijski šport in zanimanje zanjo se je tudi pri nas skokovito povečalo. Tako je letošnja sezona sodelovala na turnirjih veliko število kvalitetnih in vrhunskih igralcev dvoranske odbojke in tako popestrilo poletni utrip.

Za državne naslove je štel pet turnirjev: v Portorožu 23. in 24. 6., v Mariboru 7. in 8. 7., v Portorožu 21. in 22. 7., v Kamniku 28. in 29. 7. in v Ljubljani - zaključni masters 11. in 12. avgusta.

Na zaključnem masters turnirju so sodili **Andrea Haas** iz Avstrije, **Anton Pevec** iz Škofje Loke in **Ljubo Globačnik** iz Topolšice.

Ekipo odbojke na mivki sestavljata dva igralca, nastop na glavnem turnirju pa si je bilo treba priboriti prek kvalifikacij (samo ekipe z največ točkami se uvrstijo na prvenstvo neposredno). Na vseh petih prvenstvih se je igralcu OK Topolšica **Davidu Sevnčnikarju** skupno s partnerjem uspelo uvrstiti na glavni turnir, kar je bilo pred pričetkom prvenstva tudi primarnega pomena.

Tudi **Vito Mihalinec** in **Tone Hriberšek** v Portorožu ter **Igor Fenko** in **Grega Bevc** v Kamniku (vsi iz OK Topolšica) so preizkusili srečo v

kvalifikacijah, vendar se nobeni od ekip ni uspelo uvrstiti na glavni turnir.

In kaj meni **David Sevnčnikar** iz ekipe Caffé theater o letošnji ligi na pesku za naziv državnega prvaka: *Zmagovalca Čturič in Miklavc sta suvereno osvojila naslov, vendar so tudi ostale ekipe bistveno napredovale. Turnirji so bili zelo dobro organizirani in s partnerjem lahko samo upava, da bi podoben turnir organizirali tudi kje v naši okolici.*

V skupnem seštevku sta osvojila 7. mesto, v državnem prvenstvu na posameznem turnirju pa sta bila najvišje uvrščena na 5. mesto. Na prvenstvu za igralce do 23 let pa sta dosegla odlično 3. mesto. V prihodnji sezoni želita to uvrstitev še izboljšati.

Ljubo Globačnik

ŠPORTNI DUH V RAVNAH

Huh, je bilo vroče v nedeljo, 20. avgusta, na igrah v Ravnah. Kot nekaj let nazaj je športno društvo Ravne tudi letos organiziralo športne igre, na katerih se pomerijo v malem nogometu in v družabnih igrah. Kar malo težav so imeli z zbiranjem ekip, pa vendar se jih je pod vročim avgustovskim soncem na igrišču v Ravnah zbralo kar nekaj. Boj je bil zagrizen, čeprav je bilo srečanje na prijateljski ravni. Dosežene uvrstitve so bile nagrajene s pokali, ki so jih podeljevali predsednica KS Erna Obšteter, rekreator srečanja **Peter Obšteter** in predsednik ŠD **Marjan Kotnik** ter za nogomet tudi **Boštjan Vrtačnik**. Tekmovalni del se je prevesil nato v družabnega in zabavnega, za kar je skrbel show band **Klobuk**.

Kot že rečeno; boj je bil zagrizen in v malem nogometu je prinesel prvo mesto domačim **Mušketirjem**. Ti so imeli v svojem moštvu tudi najboljšega streleca srečanja **Franca Lenka** in tudi najboljšega golmana **Marka Tajnika**. Zmaga se jim torej ni mogla izmuzniti. Drugi so bili **Florjančani** in tretji **Cirkovčani**.

Pri družabnih igrah je šlo spet za las. Za prvo mesto so se pomerili kar na

odru, saj sta dve ekipi zbrali enako število točk. Na koncu je zmagala ekipa iz Raven, druga je bila ekipa iz Razborja, tretja iz Florjana in nato dalje do petega mesta **Plješivec** in **Pristava**.

V uradnem delu je predsednica KS Erna Obšteter tudi pozdravila vse navzoče in sem jim zahvalila za udeležbo, velja pa omeniti tudi številne sponzorje, ki so poskrbeli za to, da je bilo srečanje prijetno za vse.

M.K.

Foto: MiKo

PRAZNIK ŽETVE IN KRUHA

Le kar nekaj let prirejajo v Gaberkah **Praznik žetve in kruha**, ki so ga letos združili s 70. letnico praznovanja gasilskega društva.

Za žetev je bilo pripravljenih šest ekip: **Cirkovce**, **Razbor**, **Skale**, **Zibika**, **Ravne** in **Gaberke**. Vmes je igral ansambel **Pik**. Vsako tekmovalno delo se je pod budnim očem strokovne komisije ocenjevalo in sproti beležilo; če povesel za snop ni bil dovolj čvrst, ga je vezač snopov malo tesneje povezal ali pa ga je moral še prej popraviti, s tem pa je že izgubil na času, saj je moral postaviti še kopicico. Za prevoz dveh snopov je služila samokolnica, sledilo je zlaganje v kozolec. Tu so zmagali hitrejši, pa seveda tudi dovolj spretni. Snop je bilo treba namreč zložiti na dogovorjeno mesto, drugače so sledile kazenske točke. Sledil je prikaz mlačve na mlatilnici češke izdelave,

stari 108 let, ki jo je poganjal gepelj, tudi star okrog 100 let. Včasih so tak gepelj sukali konji ali volji, ta dan pa so poiskali nekaj krepkih fantov in mož, da je stvar delovala. Vsa opravila je spremljal veseli smeh, pri starejših ljudeh pa je oživel marsikateri spomin na mlajša leta. Še najbolj iz srca pa so se ljudje nasmejali ob izdelavi najdaljšega svaljka iz moke in vode. Še posebej je to leto pohvaliti gaberške gospodinjice, saj so poleg običajnih dobrot letos **Lojzka Borovšek** in **Zinka Blatnik** naredili, menda kar čez noč, trinadstropno torto z gasilskimi ročniki, cevmi, petelini pa tudi z napisom **70 let**. Obiskovalci so bili seveda veseli dobrot. Tako se je uradno zaključil drugi dan praznovanja, ki pa se je ob **Brendijevih** zvokih podaljšal pozno v noč.

Magda Rženičnik

ČE ŠTUDENT NA RAJŽO GRE

Študentski gorniški tabor 2000

Mladinski odsek pri Planinskem društvu Šoštanj v svoji sredini skriva čisto pravo študentsko skupino, ki je hkrati tudi edina oblika organiziranega druženja študentov v občini Šoštanj.

Akcij, ki jih organizirajo, je skozi vse leto dovolj: od planinskih izletov, merjenj znanja na planinskih orientacijskih tekmovanjih, piknikov, tradicionalnih božičnih pohodov in izletov na dan varčevanja, do skupnih silvestrovanj in druženj kar tako. Krona vsega je poletni študentski gorniški tabor. Poudarjam: gorniški. Ne gre za poležavanje in popivanje študentov nekje v šotorih daleč stran od radovednih in poznanih oči. Študentski tabor MO PD Šoštanj je nekaj drugega!

Letošnji tabor so skupaj z Mladinskim odsekom pri PD Velenje pripravili na **Ljubelju** v **Karavankah**, potekal pa je od 25. - 29. julija. In kaj so počeli? Prvi dan so se po prihodu in nastanitvi podali na ogled **Dolžanove soteske**,

STARE BRIZGALNE ŠE ŠPRICAJO

Uroč dan je spremljal gasilce na 17. tradicionalnem tekmovanju starih ročnih in motornih brizgaln, ki ga je organiziralo GD Šoštanj - mesto na nedeljo, 20. avgusta. Ampak to gasilcev seveda ni motilo, da ne bi prišli od blizu in daleč in izpeljali svoje vaje tako, kot se šika. In če je bil kdo malo moker, je bilo toliko manj škode, saj je hladna prha še kako prijala. Prijala je tudi hrana in pijača, za katero so poskrbeli organizatorji. Tudi privrženci gasilcev so prišli in si napasli radovednost na starih brizgalnah in opremi gasilcev, ki se je držijo že častiljiva leta. Najstarejša ročna brizgalna v lasti GD Blanca, ki je na tekmovanju dokazala, da še vedno deluje, je bila izdelana leta 1881, najstarejša motorna brizgalna pa je štela 103 leta. Tekmovanje je gladko potekalo predvsem zaradi tekočega dela vodstva tekmovanja in komisij, kot tudi vseh, ki so pomagali pri izpeljavi. Predsednik tekmovanja je bil **Jože Škrbot**, vodja tekmovanja **Aleš Švare** in tehnični vodja **Danilo Čebul**. Komisiji sta bili dve. Komisija A, ki so jo sestavljali **Peter Radoja**, **Emil Ferder** in **Karel Pungartnik** je ocenjevala izvirnost opreme, komisija B v sestavi **Anite Berložnik**, **Petra Drev** in **Mirana Slapnik** pa je skrbel za točen in hiter izračun rezultatov, kajti končni rezultat je bil sestavljen iz vseh dejavnikov. Za hiter pretok informacij je kot kurir skrbel **Marko Bolha**. Tekmovanje je povezoval **Franc Fužur**, ki je v svoje izvajanje vnesel nekaj šaljivih elementov, ki so učinkovito razbili suhoparnost. Kako sposobne so stare ročne brizgalne, so prikazale ekipe **Trnovelj**, **Vipave**, **Blance**, **Ljubnega**, **Šentjurja**, **Pesja** in **Šoštanja**, stare motorne brizgalne pa so preizkusile ekipe **Starš**, **Loke** pri **Žusmu**,

Paške vasi, **Teharj**, **Šentilja** in **Trnovelj**. Nagrade (tradicionalne petelinčke z ročnikom in brizgalno) za tri najboljše uvrščene ekipe, za najbolj oddaljeno ekipo in za najstarejšega udeleženca so skupaj z županom občine **Milanom Kopušarjem**, ki je gasilec nameril par vzpodbudnih besed, podeljevali tudi člani GD Šoštanj: **Danilo Čebul**, **Hinko Bolha**, **Aleš Švare**, **Jože Škrbot** in **Valentin Heindl**, ki je nagrade izdelal in dve tudi sponzoriral. Pri tekmovanju v starih ročnih brizgalnah je zmagala ekipa **Ljubno**, druga je bila ekipa **Pesje**, tretje mesto pa so odnesli naši vrli veterani iz **Šoštanja**. Pri starih motornih brizgalnah pa so bili prvi gasilci iz **Šentilja**, drugi iz **Trnovelj** in tretji s **Teharj**. Žive glasbe, ki smo jo bili morda navajeni v preteklosti ni bilo. Pomanjkanje sredstev se kaže na vseh koncih in krajih in gasilci denar raje nalagajo v izboljšanje opreme in naprav. Tako je tudi prav.

MiKo

Foto: MiKo

ODBOJKARICE KAJUHA SREDI PRIPRAV

Volilna skupščina potrdila starega predsednika, ženske dobile novega trenerja

Ženski odbojkarški klub **Kajuh Šoštanj** je sredi priprav na sezono, ki se začne v začetku oktobra. S pripravami so pričele 21. avgusta v Šoštanju in jih bodo 27. pet dni nadaljevale v Črni na Korškem ter po treh dneh zaključile v Poreču. Skupaj torej kar 14 dni treningov, kjer bo poudarek na telesni (kondicijsko in koordinacijsko), tehnični (individualno, mojstrsko), taktični (ekipno) in psihični pripravi. Precej pomlajena ekipa, katere povprečna starost je od 14 do 19 let, sicer redno trenira trikrat tedensko v telovadnici **Kajuhove šole**.

Ženske tekmujejo v drugi ligi, po dveh letih pa se je kot trener znova priključil prof. **Boris Plamberger**. Skupaj s predsednikom kluba **Milošem Ljubojevičem** in ostalimi člani upravnega odbora močno upata, da bo nova garnitura (stare igralko so se nekako v paketu poslovile; nekatere zaradi študija) objektivno uspela v nekako štirih letih in izpolnila cilj - to pa je uvrstitev v zgornji del tabele, med prvih šest.

Lepa tradicija

Če na kratko preletimo zgodovino kluba, se najprej spomnimo letnice 1984, ko je bil ustanovljen klub **Kajuh Topolšica - ženske**. Še istega leta se je na kvalifikacijskem turnirju uvrstil v 2. slovensko ligo - vzhod. V sezoni 93/94 se je ženski klub ločil od moškega in postal samostojen klub s svojo upravo in prvo predsednico **Jano Fenko**. V tem letu se klub preimenuje v **ZOK Kajuh Šoštanj**. V

sezoni 95/96 je postal predsednik kluba **Miloš Ljubojevič**.

Letos kadrovske zamenjave

Zaradi poteka mandata je bila v začetku julija volilna skupščina, kjer so volili nov upravni odbor. Za predsednika so ponovno potrdili **Ljubojeviča**, sekretar je **Igor Pirmanšek** (direktor firme **Vesna**), blagajničarka pa **Božica Movh** (SZ Velenje). Člani upravnega odbora so **Boris Strniša** (s. p., Šoštanj), **Damjan Rednak** (Rednak, d. o. o.), **Marjan Kotnik** (s. p., Ravne), **Miloš Tajnik** (s. p., Lokovica), **Bojan Zlebnik** (s. p., Topolšica), **Josip Petrak** (Nivig, Velenje), **Matjaž Movh** (s. p., Velenje) in **Ivo Blazišek**, prof. psihologije na gimnaziji v Velenju. Na volilni skupščini so poleg poročila predsednika **Ljubojeviča**, ki je preletel preteklo sezono in predložil plan za naslednjo, obravnavali tudi finančno poročilo ter se dogovorili o pripravah.

Res je klub trenutno zaradi menjave generacije nekoliko v stiski. Kakor vsa ostala društva in klube nas velikokrat pestijo tudi finančni problemi, vendar dolgoročno pričakujem uspeh, je prepričan v igralko in ostale sodelavce ter člane odbora predsednik kluba. Prepričan je tudi v podmladek, saj obe osnovni šoli v Šoštanju dajeta velik poudarek odbojki, tako da se v generaciji 5. in 6. razreda ter 7. in 8. kalijo dobre igralko. Tudi v Velenju je v osnovnih šolah ogromno zanimanje za ta šport in uprava kluba dela na tem, da bi se že to jesen v Velenju organizirali dve izpostavi, je razgnil svoje načrte **Ljubojevič**.

MiKo

Tržiča in **Tominčevega** slapa. V naslednjih dneh so dokazali, da so pravi hribovci. Osvojili so **Košutico** (1968 m) in **Begunjščico** - **Veliki vrh** (2060 m), kjer so izvedli tudi planinski krst. **Vodnici Brina** in **Andreja** sta pri tem zelo uživali. Pri vrnitvi z vrha seveda nikakor niso izpustili **Koče** na **Robleku** in vsaj tisti dan je bila skoraj himna pesem **Na Roblek bom odšel...**

Petek je bil dan za počitek. Tako so dopoldan spoznavali lepote **Gorenjske** (zaradi dežja bolj na hitro) in se popoldan pomerili v odbojki in badmintonu. Zadnji dan so se najbolj zagnani odpravili še na **Palec** (2026 m). No, nekateri so svoje palce na nogah po zadnji noči na taboru, ki je bila primerno obeležena, raje gledali kar v postelji.

V zgodnjih popoldanskih urah tiste sobote se je 11 udeležencev poslovilo, objelo, potočilo solzo ali dve ter se z lepimi spomini in mislijo na prihodnji tabor odpeljalo

novim dogodivščinam naproti.

Da je tabor potekal tako, kot je treba, so finančno pomagali: **PD Šoštanj**, **PD Velenje** in **Študentska skupina MO PD Šoštanj**. Za organizacijsko plat sta poskrbela **Barbara Mavsar** in **Marko Meža**, na turah pa sta takt držali **Brina Jerič** in **Andreja Konovšek**. Vsem hvala! Se vidimo prihodnje leto!

Andreja Konovšek

KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE

26. REGIJSKO TEKMOVANJE V ORANJU

Osnova za dobro pridelavo na polju je vsekakor dobro pripravljena njiva. Pomembno vlogo pri tem ima pravočasno in dobro oranje površine. Kmetje so se tega opravila v preteklosti lotevali s pomočjo volov in konjev, sedaj pa s traktorji. Da oranje ni kar tako, zlasti pa ne tekmovalno, so se lahko znova prepričali tekmovalci in gledalci 27. julija 2000 na polju Kmetijske zadruge Šaleška dolina v Šmartnem ob Paki. Na polju so se namreč na 26. regijskem tekmovanju pomerili najboljši orači celjske regije. Tekmovalci so se v mladinski in članski konkurenci pomerili v oranju strnišča s plugi krajniki in tokrat tudi s plugi obračalniki. Ker se oranje s tekmovalnimi plugi razlikuje od oranja s plugi krajniki, so dogajanje na prizorišču popestrili gostje iz Strojnega krožka Orač, ki so pred pričetkom tekmovanja prikazali in pojasnili pravilno oranje z obračalnimi plugi. Prikaz je pritegnil pozornost vseh navzočih (tekmovalcev, sodnikov, gledalcev), da pa je bil zelo nazoren, so kasneje pokazali tudi rezultati tekmovanja. Po prikazu oranja z obračalnimi plugi se je začelo zares. Da je bila konkurenca res prava, so se v tekmovanju, ki je hkrati veljalo tudi za pokal občine Šmartno ob Paki, vključili tudi gostje. Skupno je v vseh skupinah tekmovalo 12 tekmovalcev (8 tekmovalcev iz celjske regije in štirje gosti iz okolice Maribora). Tekmovalci, ki so se pomerili v dveh startnih skupinah, so morali preorati 20 x 40 metrov veliko parcelo. S plugi krajniki so tekmovalci orali do globine 20 cm, z obračalnimi plugi pa do globine 23 cm. Na znak glavnega sodnika so se pod budnim očesom štirih sodnikov tekmovalci lotili odpiranja prvih brazd. Delo oračev so budno spremljali tako globinomeri kot tudi gledalci. Po zaključenem oranju tekmovalne parcele so sodniki dokončno ocenili delo posameznih tekmovalcev. Sodniki in globinomeri so na koncu potrdili, da tudi na tokratnem tekmovanju niso imeli lahkega dela, saj so tekmovalci zelo dobro opravili svoje delo in je bilo prav prijetno pogledati dobro zorane parcele. In rezultati?

Med mladinci je v kategoriji plugov krajnikov zmago slavil Jaka Napotnik iz Topolšice, v kategoriji obračalnih plugov pa Jani Dvorjak iz Cirkovc. Med člani je v kategoriji plugov krajnikov zmagal Anton Spital iz Gaberk, v kategoriji obračalnih plugov pa Anton Grobelnik iz Galicije.

Tekmovanje je hkrati veljalo tudi za pokal občine Šmartno ob Paki in nesporen zmagovalac je postal Anton Spital, saj je od vseh tekmovalcev zbral največji odstotek možnih točk. Drugo mesto je zasedel gostujoči tekmovalac Vlado Divjak iz Orehove vasi, tretje mesto pa domači tekmovalac Zvone Likeb z Velikega vrha.

Najboljša dva tekmovalca v kategoriji plugov krajnikov bosta tudi letos zastopala celjsko regijo na državnem tekmovanju v oranju. Državno tekmovanje bo potekalo 8. in 9. septembra v Kočevju. Pravico in čast zastopati celjsko regijo na tem tekmovanju sta s prikazanim oranjem zaslužila Anton Spital in Zvone Likeb.

Zaradi velikega interesa za oranje pri mladih tekmovalcih in tudi gledalcih, bomo letošnjo jesen pripravili šolo pravih oranja. Vsi, ki vas oranje zanima, ste torej vabljeni v šolo pravih oranja.

Zahvala velja tudi vsem sponzorjem, saj brez njih prireditve ne bi bila takšna kot sicer.

Vsem tekmovalcem za dosežene rezultate čestitamo in želimo, da bi se tudi v prihodnje udeleževali podobnih tekmovanj in potrdili ter še izboljšali prikazano raven oranja. Antonu Spitalu in Zvonetu Likebu pa želimo še srečno pot na državno tekmovanje ter da bi odrezala čimboljše in lepše brazde ter se tako tudi čimbolje uvrstila.

Iris Škerbot, univ.dipl.inž.agr.

Orač in globinomeri na delu (oranje s plugom krajnikom)

Prikaz oranja z obračalnim plugom

ŽIVLJENJE

VESELJE OB TOPLICI 2000 ODLIČNO USPELO

Prikaz starih običajev vedno znova navdušuje

Konec meseca julija je bilo v Topolšici spet živahno. V zdraviliškem parku je potekala prireditev *Veselje ob Toplici*. Kar 12 let že traja ta projekt, katerega pobudnica je Majda Menih in ga organizira Turistično društvo Topolšica v sodelovanju s Krajevno skupnostjo in domačimi gostinci. *Sicer pa smo odprti za vse in vsak posameznik ali društvo, ki bi se želel pridružiti, je dobrodošel*, je ob tej priliki povedal Dušan Krivec, predsednik društva. Njemu in ostalim zagretim članom je tudi letos uspelo ohraniti tradicijo te narodopisne prireditve in jo še popestriti. V društvu so še polni idej in nameravajo s tradicijo nadaljevati, da pa se je prireditev, ki sloni na prikazu starih običajev in del dobro prijela, pričajo številni obiskovalci, ki so se udeležili dvodnevne vrveže ob Toplici. Veselo je bilo, pa še kako, le dež je kvaril dobro organizacijo in pestro razpoloženje.

Pričetek je bil v soboto, z nogometno tekmo, ki je bila po nekaj letih prekinitve spet vključena v program. Da je nogometnih privržencev v Sloveniji veliko, najbrž vemo, v Topolšici pa so se pomerili suhi in debeli. Kako enakovredni nasprotniki so, je kazal neodločen rezultat v regularnem delu, tako da so v prid suhih odločili podaljški. Zmagovalci so prijeli pokal, tokrat lesen, ki ga je prispeval organizator gostinske in glasbene ponudbe bistro Belle de jour. Sobotno prireditev je zaokrožil nastop Sanje Mlinar in ansambla Fantje treh dolin. Glasbe torej ni manjkalo za noben okus in nobeno uho.

Nedeljsko popoldne se je pričelo s povorko izpred Krivčeve hiše. Ženske v noši, kot se šika za delo, s predpasniki in ruto, ter moške, v delovnih modrih predpasnikih in klobukih. Nekaj te noše hranijo domačini sami, nekaj oblačil pa vsako leto obnovijo v društvu. Povorko sta spremljala harmonika in klarinet, da se je videlo in čulo, da se prireditev začneja. Sodelujoči so v zdraviliškem parku prikazali kar 17 starih opravil. Perice so prišle pa kosci in žagarji in pletarji ter medicarji. Rože so se delale in nogavice so se pletle, predli so in žganje kuhali ter ovce strigli, kjer so sodelovali Lajšani. Pa lončarstvo in izdelava skodel in mlačva ter studenčarstvo, kjer je ob koncu prikaza iz cevi celo pritekla voda. Manjkal

ni sprevid jezdecev in dobrote domače kuhinje so vabile. Za podoknico, ki je bila tudi narejena, pa so vrli fantje najprej izdelali lestev. Prav ničesar ni manjkalo in ena stvar je bolj vabila kot druga, zato ni čudno, da se je obiskovalcev kar trlo. Napovedovalec Damjan Rožič je zaradi boljšega razumevanja spretno pojasnjeval posamezna opravila.

Predsednik društva je letos precej dela vložil v pripravo panojev, postavljenih pri posameznih dejavnostih, kjer so si lahko nepoučeni tudi prebrali obsežen opis dela, orodja, namena in še česa. Najbrž se je kakšnemu starejšemu obiskovalcu ob tem utrnul nostalgičen spomin, ko se je spomnil na primer košnje, ki je bila nekoč skoraj praznično obarvana. Tudi po 40 koscev se je zbralo na večjih kmetijah in navada je bila, da so se kosci za košnjo lepše oblekli, grabljice pa so imele bele predpasnike. Včasih so bili kosci pogoščeni s kislim mlekom in žganci in tudi na prireditvi v Topolšici je bilo tako. Nedeljsko prireditev so zaokrožili domači muzikantje iz Vinske gore ter Sonja in Jože z Dolenjske, za kar je zopet poskrbel bistro Marjana Ledineka. Sodelovalo je 51 nastopajočih in predsednik društva zatrjuje, da je za dobro izvedbo letošnjega Veselja ob Toplici »kriv« prav vsak sodelujoči.

MiKo

GORENJSKI NAGELJNI NA ŠTAJERSKEM

Tlačneje v Klošah, kamor pridete mimo gostilne Grebenšek in mimo Mornove zijalke po dokaj dobri makadamski cesti. Jaz sem se tja odpravljala že vse od zime, saj sem hotela videti, kakšen je utrip v tem zaselku z eno stalno naseljeno, eno občasnno naseljeno hišo in z logarnico, ki jo imajo smrekovski lovci. Pa je, tako kot po navadi, vedno prišlo kaj vmes. Sneg je skopnel, prišla je pomlad in poletje. Potem pa so mi kar iz dveh koncev skoraj hkrati rekli: Če hočeš videti res najlepše gorenjske nageljne, pojdi v Kloše!

Tako sem se oglasila pri Juretu Koželjniku in njegovi družini, ki ima v Klošah »poletno« hišo, sicer pa živijo v Topolšici. Takoj ko sem stopila iz avta, me je pozdravil opojni vonj prekrasnih cvetov, ki jih je bil poln balkon na hiši, pa tudi gank na drvarnici - ali pa je to morda senik? Vseeno, zgradba je lesena in nageljni na tak prostor res lepo pristojijo. Največ jih je seveda na hišnem balkonu, 24 cvetličnih korit, v vsakem po tri rastline. Pa še na oknih. Temno rdeči, svetlo rdeči, beli in lepo dišeči. Morali bi priti pred enim tednom, ko so bili res v najlepšem cvetu! pravi Jure, najbolj zadolžen za te lepe rože. Vsako leto v tem času naredimo potaknjence. Ko se ukoreninijo, jih presadimo na vrt, da imajo res dovolj prostora in hranljive zemlje. Šele nato jih presadimo v korita. Porabijo veliko vode, vendar ne marajo mokrote. Bolje je, da malo ovenejo, kot pa da bi v koritih stala voda. Uvele cvetove je treba stalno odstranjevati, mi natrese nekaj koristnih nasvetov Koželjnik. Sicer pa imajo poleg hiše tudi vrt, ki je prav tako ves v cvetju.

Pozimi spravimo posode z nageljni v klet, kjer imamo odprto okno. Nageljni dobro prenašajo mrz. Na oknu pa moramo imeti mrežo, saj se jih drugače lahko lotijo miši. Seveda pridemo tudi pozimi pogledat našo hišico. Cesta je prevozna, saj poskrbimo za pluzenje in vzdrževanje. Tako tudi mora biti, ker sosed hodi v službo. Tudi ostali del leta veliko energije in časa vlagamo v to cesto, pa tudi materiala.

Tako končno zvem, kako je v Klošah pozimi. Morda bom šla enkrat tudi pogledat. Da vidim, kakšna je Koželjnikova hiša brez poletnega okrasa, brez nageljnov.

Marija Lebar

Foto: M. L.

DOLINCA OB DOLINI

Konec julija je bilo, ko so odprli lokalček Dolinca. Drži se prodajalne Dolina in kdor se spomni priljubljenega Merxa, bo prav gotovo zavil v njega. Saj še veste, kako je veljalo včasih: žena po nakupih v trgovino, mož v varstvo v gostilno. Lastnik pa ni Dolina, temveč znani gostinec Marjan Kotnik, ki je s prevzemom in preureditvijo tega lokalčka razširil svojo gostinsko ponudbo še za en objekt. Otvoritev ni bila taka zaresna, da bi kdo prerazal trak ali imel govor, je pa bila zato ali pa prav zaradi tega množično obiskana. Stari gostinci že vejo, kako sprejeti in privabiti goste, da je bilo na dan otvoritve okrog lokala cel dan živahno. Narezke so ponujali in pijačo zastoj in še glasba je igrala. Zakaj pa ne, da je le gost zadovoljen.

M.K.

Foto: MiKo

LIST

ČE HOČEŠ BITI JUNAK, SPLEZAJ NA STOLP PUSTEGA GRADU

Pa kaj, če štrbunkneš v globino - da je le hec

Ta naš ljubi Pusti grad. Kot ruševina je bil tarča kritik, kar pa so ga rešili njegovega propadanja, nudi spet drugačen izziv. Pred kratkim je bil junaško napaden. Kot kaže, so nekateri pozabili, da so časi osvajalskih bitk mimo in da se tudi fantom ni več treba izkazovati, da so že možje, na tak način, da splezajo na stolp. Kot kaže se noben varnostni ukrep ne more zoperstaviti močni volji junakov. In ne vemo, kateri nagib je pred kratkim vodil skupino mladev, da je hrabro splezala po požarnih stopnicah do vrha in se še bolj hrabro sprehodila po robu obzidja.

Nič takega, boste rekli, po požarnih stopnicah bodo pa že znali splezati. Drži, pa vendar je do požarnih stopnic zaradi varnosti kar štiri metre od tal in tudi loputa je na njih, ki je zaklenjena, ključ pa v žepu moža, ki že ve, čemu in komu so namenjene take stopnice. Torej po običajni poti ni šlo, zato pa so si osvajalci izbrali bolj drzno, boj junaško. Z vrhovo do požarnih stopnic in nato po zunanji strani do vrha. In na vrhu sprehod. Iznajdljivost torej ne pozna meja. Že mora biti razgled vreden takšnega tveganja glave. Da to ni bila prva avantura take vrste, je menda jasno, saj je z vrha stolpa že pred časom izginila tudi zastava. Da je bil kriv veter, pravijo, in to tudi verjamem. Ne verjamem pa, da je veter odpihnil tudi železen drog, ki je bil pritrjen v stojalo za zastavo. Tega je bilo mogoče odstraniti samo z orodjem. No, če se je nekdo toliko potrudil za železen kol, rečem samo to, naj mu dobro služi. Za karkoli ga že

uporablja.

Četudi zveni tale zapis malo neresno, verjemite, da je narejen kot resno opozorilo. Takšne in podobne pustolovščine so še kako nevarne in človek je predragoceno bitje, da bi na takšen način izgubil življenje. Ampak dokler se tragedija ne zgodi, nič ne zaleže. Potem pa pridejo solze.

MiKo

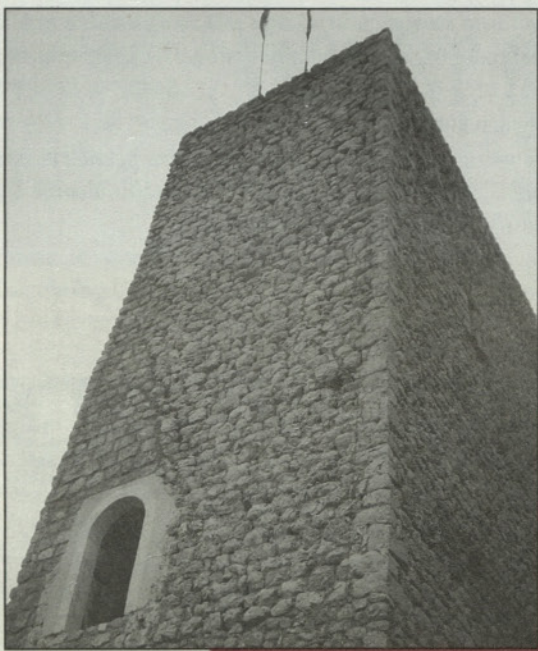

Foto: MiKo

DAN BREZ AVTOMOBILA

Pridružite se evropskemu dnevu brez avtomobila

Če vam je znano geslo *V mestu brez avtomobila*, potem veste za 22. september, ki je evropski dan brez avtomobila. V tej akciji sodeluje enajst držav članic EU, pridružilo pa se ji bo tudi Ministrstvo za okolje in prostor Slovenije. Namen akcije: vsaj za en dan naj bi pustili avtomobile doma in prišli v mesto peš, s kolesom ali kako drugače. Na tak način bi sicer skromno, pa vendarle prispevali k čistejšemu zraku, zmanjšanju hrupa, pomanj-

kanju parkirnih mest in še čemu. Vsaj za en dan! Naslednji dan bo tako po starem.

Kako bo naša občina oziroma mesto Šoštanj ta dan prometno organizirano in koliko bodo vozniki osveščeni pristopili k akciji, za zdaj še ne vemo. Do takrat je še cel mesec. Morda pa je ravno ta čas, ki je na voljo tudi neke vrste izziv. Kaj če bi vsak šofer pri sebi našel en dan, (lahko seveda več) katerikoli, in bi pustil svoj avto doma. Razmislite!

M.K.

ŠOŠTANJ PRIKRITO LEGLO VANDALIZMA?!

Vnoči iz 20. na 21. avgust so se nepridipravi znesli nad lekarno, pred kratkim spet nad Kajuhovim spomenikom. Nad lekarno odstranili plošča, zadaj, pri garažah zdravstvene doma celo kurišče. Kajuh v parku obrnjen v drugo smer (le kako jim je uspelo), zapacan z vsebino gasilskega aparata, ki je potem, ko je odslužil, končal v Paki. Samo dva primera vandalizma, ki pa zgovorno pričata o stanju v mestu. Šoštanj ni mirno mesto. Za navideznim mirom se skriva marsikaj. O tem vedo tudi na policiji. Razmišljajo o povečanem nadzoru, o nočni patrulji. *Ne razmišljajte predolgo, varuhi reda in miru, ukrepajte, preden bo prepozno! Preden bo Šoštanj postal nekaj, kar nekateri že glasno govorijo - leglo kriminala.*

M. K.

Foto: MiKo

VARNOST V GORAH

Pametno glavo varuje čelada, nam pogosto govori znani televizijski oglas ministrstva za notranje zadeve. Čeprav je v tem konkretnem primeru mišljena uporaba čelad pri vožnji motorjev in koles, pa ta rek drži tudi za varno gibanje v gorah.

Še nekaj let nazaj smo vsi hodili v gore in se pri tem nismo preveč obremenjevali z gorskimi nesrečami, saj novice o le-teh niso prišle na naša ušesa. A z razvojem medijev in vedno večjim iskanjem popularnih novic, se sedaj vsaka malo večja akcija gorskih reševalcev znajde na prvih straneh časopisov, tudi tistih z največjo naklado. Prav tako se iz leta v leto povečuje poznavanje nevarnosti v gorah, saj se vedno več ljudi vključuje v različne vzgojno-izobraževalne akcije ter se tudi samoizobražuje. In zaradi teh dveh vzrokov ter še najverjetneje zaradi veliko drugih, se pri nas počasi spreminja miselnost o varnosti v gorah. K temu nekaj prispevajo tudi zgledi iz tujine, kjer že vrsto let v osnovno opremo planinca sodi čelada!

Planinsko društvo Šoštanj s svojim delovanjem poskuša kar najbolje promovirati varno hojo v gorski svet. Vsak izlet društva je tudi vzgojno-izobraževalni proces, kjer vodeni s pomočjo strokovno usposobljenih vodnikov spoznavajo nevarnosti v gorah ter ukrepe, kako se zaščititi proti tem nevarnostim. Vodniki domačega planinskega društva so na avgustovskem izletu na Jalovec (2645 m) naredili korak bliže k večji varnosti, saj so od udeležencev zahtevali uporabo čelad pri gibanju po zahtevnih in zelo zahtevnih označenih poteh. Tako so zmanjšali faktor tveganja in tudi splošno počutje je bilo izrazito naklonjeno uporabi čelad. Vsem, ki lastne čelade (še) nimajo, pa so omogočili izposojlo le-te.

Čelada v gorah lahko močno zmanjša možnosti poškodb zaradi padajočega kamenja, ki ga je v naših gorah zaradi potresov ter milih zim v zadnjem času zelo veliko. Svoje dodajo še množice planincev, ki jih je v naših gorah iz leto v leto več. Predvsem tistih »planincev«, ki so preveč junaški in preveč samovšečni, da bi jim bilo mar za varnost drugih. Vodniki PD Šoštanj bodo uporabo čelade prakticirali tudi na prihodnjih izletih po zahtevnih in zelo zahtevnih označenih poteh. Zato svetujemo vsem, ki radi zahajate v visokogorje, da si nabavite čelado, saj ni pretirano draga (povprečno med 7.000 in 13.000 SIT), zagotavlja pa relativno veliko varnost. In čelada se naj uporablja brez snemanja z glave. Letos je v medijih zelo odmevala nezgoda tuje planinke, ki se je vračala s Triglava v Vrata in ves čas nosila čelado. Ko je bila že skoraj izven nevarnosti, si je ob kratkem počitku snela čelado. In ravno takrat je iz stene priletel kamen in žal so morali planinko gorski reševalci prepeljati v dolino v črni vreči! Kljub temu žalostnemu primeru pa je še vedno dovolj razlogov za hojo v visokogorje. Varo hojo, seveda!

Sedaj pa še k bolj veselim novičkam.

Mladinski odsek je v dolini Završnice pri Jesenicah izvedel četrti tabor mladih planincev. Letos so na taboru gostili mlade planince iz Zagorja ob Savi ter iz Rogatca. V tednu dni so opravili kar nekaj planinskih tur, se kopali na Bledu, poslušali predavanje o Zlatorogovi pravljici, se poskušali v orientaciji ter se predvsem zelo zabavali.

Študentska skupina se je letos napotila taborit na Ljubelj, kar se je izkazalo za zelo dobro varianto. Na treh turah so osvojili kar nekaj okoliških vrhov in si poleg tega ogledali tudi zanimivosti Zgornje Savske doline. Žal je za študente iz Šoštanja in Velenja petdnevni tabor prehitro minil, a vsega luštnega je pač enkrat konec!

PD Šoštanj je 29. in 30. julija izvedel izlet čez Kalški greben (2224 m) in na Grintavec (2558 m). Udeležilo se ga je 19 planincev, ki so jih vodili vodniki Evgen, Jure in Miran. Izlet je uspel, saj je skupina osvojila vse načrtovane vrhove in se hkrati imela zelo fajn. Izkazali so se tudi pri pomoči in transportu poškodovanega dečka, ki ni bil udeleženec tega izleta, s Kokrškega sedla (1793 m) do Kamniške Bistrice (890 m).

Prav tako je PD Šoštanj 12. in 13. avgusta izvedlo izlet na Malo Mojstrovko in Jalovec. Tega izleta se je

udeležilo 16 planink in planincev, ki so jih vodili Matej, Danilo in Bojan. V soboto so s prelaza Vršič osvojili Malo Mojstrovko ter v popoldanskih urah prispeli na Zavetišče pod Špičko (2064 m) in tam malo stisnjeni prespali. Drugo jutro so se lotili osvajanja Jalovca. Ker še mnogo udeležencev ni bilo na vrhu te naše najlepše gore, so opravili planinski krst, kot se spodobi! Vračali so se h koči pri izviri Soče ter se tam prelevili v turiste, ki jih na ta dan ni manjkalo.

Trije člani dijaške skupine so se z vodnikom Matejem udeležili dijaškega tabora v Završnici, ki ga skupaj organizirajo društva iz Celjske regije. Tabor je potekal od 13. do 20. avgusta. Ker jih je bilo več kot trideset, sploh ne gre dvomiti o uspešnosti tabora! Žal pa so našemu vodniku Mateju nadležne ose preprečile, da bi lahko do konca ostal na taboru!

V soboto, 26. avgusta, vabi PD na srečanje planincev Savinjskega MDO-ja, ki ga organizira PD Šentjur in bo letos potekalo na Resevni. Izlet, ki poteka po lahkih označenih poteh, vodi predsednik PD Šoštanj, Leon Štrban, s pomočjo enega izmed vodnikov. Prijave v cvetličarni Nahtigal.

16. in 17. septembra grejo planinci na dvodnevni izlet na Peco (2125 m) in Olševo (1929 m). Pot se bo začela v dolini Tople, ki je znana po svojih etnoloških znamenitostih, in nadaljevala prek planinskega doma na vrh Pece. Sledi spust po stari graničarski poti do planinskega doma kralja Matjaža, ki leži na koncu Koprivne. Naslednji dan še vzpon na Olševo ter nato spust mimo planinskega doma pri Sv. duhu v Podolševi, kjer bo čakal avtobus. Izlet bo občasno potekal tudi po zahtevnih označenih poteh, drugače pa je pot izredno lepa ter zelo primerna za zaključek poletja. Prijave v cvetličarni Nahtigal do srede, 13. septembra.

V soboto, 16. septembra, bo tudi prvo planinsko orientacijsko tekmovanje v ligi Smrekovec v sezoni 2000/01. Organizator je PD Ljubno ob Savinji. Kot vedno do sedaj se bomo tekmovanja udeležili v več kategorijah in v kolikor si zainteresiran za sodelovanje, pokliči Barbaro (GSM: 041/934-488), ki ti bo posredovala vse dodatne informacije. Tekmovanje je namenjeno vsem starostnim skupinam in sicer v 3 do 5 članskih ekipah. Potrebno je planinsko znanje ter poznavanje orientacije. Stroške prevoza na tekmovanje krije PD Šoštanj.

Torej, vabljeni na akcije Planinskega društva Šoštanj in na obisk naših spletnih strani <http://mypage.goplay.com/mopd-sostanj>!

Varen korak v gorah in srečno pot vam želi

Bojan Rotovnik

SVOBODEN KOT PTICA

do ve, od kod izvira večna človekova želja, da bi letel kot ptica. Da je večna, potrjujejo stare risbe in zapisi, pa tudi legende. S problemom letenja se je ukvarjal tudi znameniti Leonardo da Vinci in naredil več načrtov letalnih naprav. Seveda danes lahko z jekleno ptice poletite v skoraj vse kotičke sveta, vendar pa to ni to, kot zatrjujejo nekateri. Med željo po letenju in uresničitvi le-te pa je še strah, ki ga marsikdo z lahkoto premaga, vsak pa vendar ne.

Še najbolj so se izpolnitvi želje po letenju verjetno približali jadralni padalci. Enega od njih, Aleksandra Dreva ali Sandija, kot mu pravimo prijatelji, sem obiskala na njegovem domu v Lokovici, da mi pove kaj več o takšnem letenju. V poletni vročini se mi je že pogovor o svobodi v zraku zdel prava osvežitev.

Modelarstvo

Vse se je pričelo pri tehničnem pouku v petem razredu. Takrat smo pri g. Bahorju začeli z izdelavo modelčkov čolnov in letal. Veliko bolj so mi bili všeč prostoletični modeli, saj so veliko bolj naravni in podobni pticam. Kmalu se je zbrala skupina enakomislečih in s svojimi letali so se podali na hribe v okolici in za svoje polete izkoriščali zračne tokove, ki se dvigajo ob pobočjih. V začetku smo razbili marsikateri modelček in ga v vrečki prinesli domov, a izkušnje se nabirajo in takih primerov je bilo vse manj. Pri podvigih nas je vodila vremenska napoved in naklon elektrarniškega dima, ki je viden daleč naokoli. Včlanil sem se v klub v Lajšah, ki še vedno deluje.

Z daljinsko vodenimi modeli so veliko hodili tudi na tekmovanja po tedanji ožji in širši domovini, npr. v Zagreb, Osijek. Ta so bila večinoma na letališčih in so modele dvigali v zrak z vitli. Tekmovali so v več panogah, kot so čas letenja, točnost pristajanja, hitrostni preleti. Dobro je, da ima tekmovalec s sabo prijatelja, ki ga vodi za ramo, medtem ko on ves čas opazuje in vodi svoje letalo, sicer lahko izgubi orientacijo.

Modelarstvo je tudi zelo zanimivo, saj veliko lahko narediš sam. Kupiš trup, krila pa narediš, še posebej v zadnjem času, ko so na razpolago vse boljši materiali in načrti. Včasih so krila delali kar iz stiropora, danes pa so iz bal-samovega lesa. Obstajajo različne velikosti modelov celo do štirih metrov razpona kril.

Jadralno padalstvo

Leta 1990 smo odšli na Golte in pri spuščanju modelov sem prvič od blizu videl jadralne padalce in takoj sem vedel, da je to tisto, kar si želim že vse od otroštva. Pravi Sandi. Takoj je navezal stike s padalci iz Velenja. Najbolj mu je pomagal g. Preložnik. Po pripravi je opravil začetniški tečaj v Preboldu. Seveda z mentorjem in osnovno opremo, h kateri spadajo padalo, sedež, zaščitna čelada, kombinezon in rokavice pa seveda rezervno padalo. Na nadaljevalnem izpitu je dobil potrdilo za samostojno letenje.

Ko sem še vodil letalske modele, sem gledal z zemlje v nebo, pri poletih je obratno, sedaj gledam navzdol. Občutek je nepopisen, čeprav to ni samo mirno sedenje v sedežu. Ves čas moraš spremljati, kaj se dogaja s padalom. Pa višinomer in ostale instrumente. Padalo je pravzaprav sestavljeno iz dveh kosov tkanine v obliki letalskega krila, med katerima je prostor, ki ga napolni zrak. Lahko rečem, da mi pri jadrnanju veliko pomagajo izkušnje iz moje »modelarske« prakse, saj dobro poznam pobočne zračne tokove na večini hribov v naši okolici.

Pa te je kaj strah? Za strah tukaj ni prostora. Menim, da je ta šport toliko nevaren kot vsak drug. Upoštevati pač moraš vse, kar si se naučil na tečaju in iz izkušenj. Pred vzletom moraš vedeti, od kod boš poletel in kje boš pristal. Mesto pristanka je zelo pomembno. V glavnem moraš poznati ovire, ki so na poti, npr. reke, daljnovod in podobno.

Kakšne so priprave, kako zgleda polet? Jadralni padalec mora biti v dobri fizični kondiciji, saj oprema tehta okrog 20 kg, ki jih je potrebno včasih do starta prinesiti peš. Nato namestiš in raztegneš padalo, namestiš vrvice, preveriš sponke in ostalo opremo. Med to opremo sodi tudi variometer in UKV radijska postaja. Dobro je, da je s teboj še kdo, da ti lahko pomaga, če bi se kaj zgodilo. Ko se enkrat odločiš za polet, se je težko ustaviti, če pa je teren odsekan, pa sploh nemogoče. Torej, tudi če bi si na primer med tekom zvil nogo, moraš poleteti, težava je potem pri pristanku. V zraku sem potem nekje od ene ure do štirih. So pa že preleteli tako razdaljo, kot je med Lisco in Jesenicami. V zraku je tudi mrzlo, zato ves čas nosim rokavice. Včasih te hlad prisili, da polet prej končaš, saj se ti lahko celo zanohta.

Višina leta je seveda najbolj odvisna od vremenskih razmer in zračnih tokov, imamo pa tudi administrativne ovire. Zgodilo se je že, da sta se v zraku srečala jadralni padalec in potniško letalo, kar je lahko usodno: Zato so višine letov dogovorjene z Letalsko zvezo Slovenije glede na posamezne letalske koridorje. V izjemnih pogojih se je letalec dvignil že 3500 metrov visoko. Prav tako so od letalske zveze potrjena vzletna mesta.

Kaj pa pozimi? Ta šport te prav zasvoji, zato seveda letimo tudi pozimi, se pač bolj oblečemo. Sam opravi vsaj en polet skoraj vsak teden. Sicer pa veliko časa vzame tudi vzdrževanje in nega opreme, ki mora biti brezhibna. Tkanino načnejo UV žarki, treba je preveriti vrvice, vse to počnemo s posebnimi napravami. Sicer pa se kvaliteta opreme nenehno boljša. Najbolj navadno padalo lahko dobite za nekje od 100.000 SIT naprej.

Žene moževih poletov ni strah: Sandija poznam in vem, da je pri pripravi na polet res temeljit in da vse preračuna in razmisli. Ne samo zaradi sebe, tudi zaradi svoje družine. Včasih ga tudi sama spremljam do kakšne točke za polete. Sicer pa imajo člani Kluba jadralnih padalcev Vetrnjak iz Velenja tudi družabna srečanja, kjer se poveselejo s svojimi družinami, vsako leto pa imajo na Smrekovcu dvodnevni tabor.

Gasilstvo

Sandi je zaposlen v Premogovniku Velenje, ima družino, ukvarja se s padalstvom, za kaj več gotovo nima časa, bi rekel človek, pa bi se zmotil. Že 28 let sem tudi gasilec, član GD Lokovica. Ta dejavnost me je vedno privlačila s svojo humanitarno naravnostjo, zato sem se v gasilstvu tudi izobraževal in sem dosegel čin višji gasilski častnik. Sicer pa je bil tudi poveljnik in podpredsednik GD Lokovica, sedaj pa predstavlja svoje društvo v Gasilski zvezi Velenje.

Si svoboden kot ptica?

Zračne plasti v višinah so bolj vzburkane kot pri tleh in s padalom je treba ves čas delati, pa vendar se občutkov, ko si v zraku, ne da opisati, to je treba le izkusiti. Meni je letenje ali jadralno padalstvo zlezlo pod kožo in ne mislim odnehati!

Sandiju in njegovim tovarišem želimo še veliko uspešnih poletov!

Marija Lebar

GUSARJI V RIBNEM

...in taborniki iz rodu Topli vrelec so do konca pripeljali še eno uspešno taborjenje v lastni režiji. V program so poskušali vnesti nekaj novosti. Tridnevno bivakiranje za GG in gusarski dan. Slednji je uspel fantastično. Kaj vse ste zamudili tisti, ki si ga niste ogledali, boste lahko videli na slikah, ko boste obiskali rodov stenčias. Videli boste pravo gusarsko ladjo, ki so jo taborniki zgradili za potrebe bojevanja na morju, »kraje« zakladov, ki so jih kasneje razdelili med najbolj uspešne mlade gusarje. Po začetni predstavi za mlade gusarje so le-ti morali poiskati Flintov zaklad, ki ga je kapitan nekam zakopal. Nepozabno je bilo tridnevno bivakiranje. Taborniki so se iz tabora povzpeli na planino Talež. Od tam so nadaljevali pot proti Ribenski planini. Na tej planini, polni raznovrstnih živali (koz, konjev, krav) so prenočili. Zanimivost so tu krave. Predvsem njihovo pomikanje s soncem. Zjutraj se hitro selijo na vzhod jase in se nato tekom dneva počasi pomikajo s soncem, tako da so zvečer spet tam, kjer so

zjutraj začele. Ura. Po zajtrku, ki so ga, kot vse ostale obroke, pripravili sami, so se premaknili po Jelovici na naslednjo planino, Tamar, kjer so spet prenočili. Med potjo v tabor so se ustavili še na razgledni točki, imenovani Babji zob, od koder se lepo vidi Bled z okolico. V vodo je padel spust s splavi, ker je ravno tisti dan gladina Save nekoliko narasla. Varnost je le na prvem mestu. V tabor so se vrnili pozno popoldan, utrujeni in lačni. Bivakiranje so podaljšali predvsem zato, ker preizkušnja s tem pridobi na težavnosti in privlačnosti. Taborniki morajo s seboj nositi več hrane, prehodi se več poti. Vodniki namenoma znižajo formalni nadzor. V času bivakiranja lahko vidijo, kdo je pripravljen pomagati v stiski, kdo v danem trenutku najde boljše rešitve, kako se taborniki znajdejo, ko nimajo pri roki vseh tistih stvari, ki jih imajo doma. Predvsem pa se na bivakiranju sklepajo najtesnejša prijateljstva, dolgotrajna in nepozabna, tista, ki nastanejo zaradi

različnih potreb in ne le tista, ki nastanejo zaradi zabave.

Po bivakiranju so taborniki obiskali še Bled. To je prost dan za otroke, da si odpočijejo od taborniških aktivnosti, da se lahko dodobra okopajo v Zaki, kjer je toplejša voda. V splošnem, da zopet zadihajo civilizacijo. Kar lahko še taborniki povejo o taborjenju tistim, ki vas tam ni bilo, je: *errare humanum est* (motiti se je človeško) - bodite naslednje leto z njimi.

In še namig: Naredili bodo vse, da bo naslednje leto lepše vreme!!!

Rod Topli vrelec

N A R O Č I L N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA 1000 SIT

Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: Trg bratov Mravljak 7, p.p. 4, 3325 Šoštanj • tel.: (03) 898 43 34 • Odgovorna urednica: URŠULA MENIH • Uredništvo: JOŽICA ANDREJC, IDA JELENKO, PETER RADOJA, PETER TURINEK, EDI VUČINA, BRANKO VALIČ • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠULA MENIH • Tisk: TISKARNA VELENJE d. d.

Tiskano na recikliranem papirju